

J A A R B O E K

2022

VLAAMSE
JOURNALISTEN
VERENIGING
opent deuren

VOORWOORD

Beste VJV-leden,

Wij zijn zeer verheugd het derde jaarboek van de Vlaamse Journalisten Vereniging voor te stellen, in een geheel nieuw en stijlvol jasje. Zo kunnen jullie nog beter ontdekken waar de Vlaamse Journalisten Vereniging voor staat.

In meer dan een halve eeuw is de VJV geëvolueerd naar een inspirerende en positieve vereniging ten dienste van haar leden.

Ook in deze derde editie stellen leden zich voor, collega's om te ontdekken en op wie je zeker beroep kan doen voor lopende en toekomstige journalistieke projecten.

Een hoogtepunt dit jaar was onze onvergetelijke uitstap in Antwerpen aan boord van de Flandriia, waar we onze statutaire jaarvergadering gehouden hebben. Als kersverse nieuwe voorzitter heb ik de steun mogen ontvangen van de hartverwarmend enthousiaste leden van onze vereniging. Dank aan jullie allen

Wat zijn de belangrijkste aandachtspunten voor de komende maanden en jaren?

Vooreerst zal de raad van bestuur samen met de erkenningscommissie trachten haar leden nog beter te leren kennen. Om zo onze diensten nog beter af te stemmen op de reële noden en uitdagingen van onze leden.

Onze leden staan centraal. Via networking kunnen onze freelance journalisten zich versterken en hun projecten naar een hoger niveau tillen door samen te werken.

Onze vereniging telt enorm veel talentvolle journalisten. Het is ook is zeer mooi dat deze ervaren journalisten hun expertise mogen delen met jongeren. Door bruggen te bouwen kunnen zij voor hen deuren openen.

De Vlaamse Journalisten Vereniging: uw kwaliteitslabel voor de toekomst.

Jacques Allard
Voorzitter VJV vzw

INHOUD

Inleiding

2	Voorwoord
3	Inhoud

Over onze vereniging

4	Samenstelling Raad van Bestuur
6	Samenstelling Erkeningscommissie
8	VJV-Ereleden en Jubilarissen
10	Onze missie
11	Werking Erkeningscommissie
12	Verslag jaarvergadering
16	VJV-infosessie
17	VJV-Journalistenkit

VJV werkt samen met

18	Cartoonistenvereniging KEVER-FECO
26	Stampmedia

VJV-leden stellen zich voor

32-33	Steven Massart
34-35	Guy Van Rysseghem
36	Rens Klaasse
37	Vie Kuyken
38-39	Jempi Welkenhuyzen
40-41	Gerda Sterk
42-43	Christian Lapinne
44-45	Dirk Van de Gaer
46-47	José Tyteca
48-49	Harry Van Hest
50-51	Freddy Michiels
52-53	Wouter Polspoel
54	Patrick Depypere
55	Thierry Missiaen
56-57	Marc Verachtert
58-61	Chris Rachel Spatz
62	Carlo Ultee
63	Radiomakers

Verantwoordelijke uitgever: Jacques Allard, voorzitter VJV. Alle rechten voorbehouden VJV 2022.
Vormgeving: Hilde Vinckx - www.vormgevinckx.be

Cartoons, foto's, artikels: zie bronvermeldingen - Elke inzender draagt de volle verantwoordelijkheid voor zijn/haar bijdrage. Gehele of ge-deeltelijke overname van stukken hieruit kan enkel mits voorafgaande en schriftelijke goedkeuring en met volledige bronvermelding. Niet ondertekende artikels vallen onder de verantwoordelijkheid van de verantwoordelijke uitgever. Redactie: Raad van Bestuur VJV, Pelikaanstraat 94 bus 8, 2018 Antwerpen | www.vjv.vlaanderen | info@vjv.vlaanderen | 0485 56 31 36
Dit jaarboek wordt gratis verspreid onder de leden van de Vlaamse Journalisten Vereniging. Extra exemplaren zijn te verkrijgen mits betaling van €5 (leden) of €10 (niet-leden) + verzendkosten; aan te vragen via info@vjv.vlaanderen - Foto cover en rug: KMSKA, ©Chris Rachel Spatz

RAAD VAN BESTUUR

>> Wie is wie?

Jacques Allard
• Voorzitter

Jacques is o.a. uitgever van het magazine Archi-News, dat nieuwe en opvallende architectuurprojecten belicht in binnen- en buitenland. Hij reist heel de wereld af, van Dubai en Peking tot München om er congressen en uitwisselingen tussen architecten te organiseren.

Ivan Vanhove
• Penningmeester

Ivan is freelance journalist voor Het Nieuwsblad en De Gentenaar. Hij brengt regionaal vooral politiek, sociaal en cultureel nieuws, maar ook sport en dan specifiek volleybal. Ivan is al vanaf 1988 lid van VJV en sinds 1 januari 2020 penningmeester. In overleg met de andere bestuursleden zal hij waken over het zo goed mogelijk evenwicht tussen inkomsten en uitgaven.

Hilde Van Gool
• Secretaris

Hilde draait al jarenlang mee in de werking van VJV waar zij zich vooral over de praktische kant van de werking van de vereniging bekommert, zoals het ledenbeheer. Zij is al meer dan 25 jaar uitgeefster van de nieuwssite netties.be, die bericht over nieuws over technologie en het internet, en schrijft als freelance journaliste voor verschillende media.

Gerda Sterk
• Lid RVB

De journalistieke bezigheid van Gerda bestaat voornamelijk uit het recenseren van boeken, non-fictie. Zij is al een tiental jaren lid van het VJV. Zij presenteert de kaart met een zekere fierheid. Niet iedereen mag zich journalist noemen. Een andere vereniging die haar dierbaar is, is SKEPP.

Didier Verbaere
• Lid RVB

Didier Verbaere is sinds 1996 freelance fotograaf en journalist voor verschillende media – aanvankelijk bij Het Volk en Het Nieuwsblad. En sinds 2004 full-time en vast verbonden aan DPG Media als journalist bij Het Laatste Nieuws. Daarnaast freelance medewerker voor Roularta Media en Radio 2. Sinds een drietal jaren ook lid van de Raad van Bestuur van VJV.

Harry Van Hest
• Lid RVB

Harry begon ooit bij Roularta en is nu een veelgevraagde freelance redacteur. Daarenboven is hij ook een vlotte presentator en als 'hofnar', communicator tussen het bestuur en het volk, versterkt hij nu ook zo de bestuursraad.

ERKENNINGSKOMMISSIE

>> Wie is wie?

Jean Buyle
• Voorzitter

Met nummer 161 op mijn perskaart begin ik me bij de “anciens” van het VJV te rekenen. Ooit en steeds als free-lancer werkte ik bij Het Volk, De Gentenaar, Het Laatste Nieuws. Daarna bij het Gents Advertentieblad en bij De Streekkrant en De Zondag. Heden redacteur/fotograaf bij LieveNieuws en Cultuur in Beeld.

Willy Ysewijn
• Ondervoorzitter

Mijn naam is Willy Ysewijn, ik ben al veel jaren lid van het VJV en bekleed binnen deze vereniging de functie van lid van de erkenningscommissie. Journalistiek ben ik vooral actief in de politiek. Jarenlang heb ik aan politieke verslaggeving gedaan, eerst op Europees vlak maar ondertussen ben ik overgestapt naar de nationale politiek.

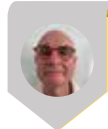
Cor Blancke
• Lid EC

Is hoofdredacteur van Cartoon Productions: een cultuur, evenementen, gastronomie, tourisme en film website-magazine. Buiten deze journalistiek heb ik veel interesse voor film en ben ik beroepshalve ook filmregisseur en scenarioschrijver. Het film-stunten zat me ook in de genen en ik heb dit dikwijls gedaan voor verschillende filmopnamen. Nadat ik een tijd gewoon lid was van VJV, heb ik 6 jaar in de Erkeningscommissie gezeteld.

Georges De Smaele
• Lid EC

Georges De Smaele woont in Gent en is lid van verschillende oenologische verenigingen. Hij is lid van VJV sinds 2003 en zetelt al enkele jaren in de Erkeningscommissie. Als Meester-Vinoloog wordt hij regelmatig gevraagd als gastspreker voor verenigingen en wijnclubs. Zijn publicaties verschijnen in diverse magazines, waaronder Universitas, Gezinsbond, citymagazine (Kust, Brugge, Gent), cartoon-productions, Cultuur in Beeld...

François Van de Brul
• Secretaris

Swa is sinds vele jaren berichtgever voor verschillende media. Zijn ‘dada’ is cultuur en dit in de ruime betekenis van het woord. Voor het VJV heeft hij geruime tijd een bestuursfunctie bekleed. Heden maakt hij deel uit van de erkenningscommissie.

ERELEDEN EN JUBILARISSEN

>> VJV-ereleden

Marcel BROCATUS †
Mirek CERNY †
Louis DAVIDS †
Raoul Maria DE PUYDT
Guy FREIERMUTH
Ronald LIBIN †
André MORTELMANS
Freek NEIRYNCK †
Georges SEVENANTS
Luc VAN BALBERGHE
Frans VANDENBRANDE
Walter VAN DEN BRANDEN
Jan VAN BROECKHOVEN
Jack VERDYCK
Georges VERSTRAETE

>> Onze vereniging bestaat al sinds 1965

Momenteel worden enkel de jubilarissen in de bloemetjes gezet die 25 jaar geleden lid werden van onze vereniging. Maar over 3 jaar zullen we ook 50-jarige jubilarissen kunnen vieren!

Vieren in 2022 hun 25-jarig jubileum als lid van VJV:

André Baert
Gerrit Comhaire
Marc De Decker
Johnny De Saedeleer
Lieve Mariën
Marc Van Hecke
Ronny Vanthienen.

Lieve Mariën werd tijdens onze jaarvergadering op 7 mei 2022 gevierd. Zij ontving uit handen van VJV-voorzitter Jacques Allard een geschenk.

Met deze wensen wij alle jubilarissen van harte proficiat!

• Lieve Mariën ontvang een geschenk uit handen van Jacques Allard

ONZE MISSIE

➤ Werking VJV

Het beroep van journalist precies afbakenen is moeilijk. Misschien zelfs onmogelijk. Van de beroemde journalisten van de eerbiedwaardige dagbladen tot de medewerkers aan school- en wijkblaadjes strekt zich een breed interesseveld uit. Een deel van dit heterogene gebied wil onze vereniging invullen.

Het VVJPP wil geen orgaan van beroepsjournalisten zijn, evenmin een groepering van één-man-schrijvers voor fotokopieblaadjes van bedenkelijk allooi. Onze taak is evenmin de medewerkers van mededelingenbladen van politieke partijen, overheidsinstellingen, filosofische of religieuze groepen te verenigen. We mikken vooral op de talloze freelance journalisten, medewerkers en fotografen van Vlaamse tijdschriften van allerlei aard, journalistieke medewerkers van officiële en vrije radio's, regisseurs en reporters die perswerk verrichten voor tv en andere audiovisuele instellingen en op culturele en sportmedewerkers van de dagbladen. Zonder hun gemotiveerde en deskundige inbreng zouden de meeste media niet eens kunnen bestaan. Dit brede spectrum van meestal niet-professionele journalisten moet zich bij onze vereniging thuis voelen, moet beroep kunnen doen op onze vereniging enerzijds en op de collega's anderzijds.

Geen duimbreed afgeweken

Deze tekst schreef toenmalig voorzitter Jack Verdyck in 1994. Bijna 30 jaar later is onze vereniging nog geen duimbreed afgeweken van deze missie. Het contact met onze leden hebben wij uitgebreid tot alle wegen die de hedendaagse digitale snelweg ons biedt - onze website, onze nieuwsbrief, de social media-accounts, en nu ook de polls. Maar ook de "ouderwetse" manieren van contact met onze leden blijven belangrijk, zoals de persoonlijke telefoongesprekken en de hartelijke ontmoetingen tijdens de verschillende bijeenkomsten.

Jullie inbreng stelt ons in staat om al onze leden nog beter te helpen. Samen zijn wij een hechte community, om elkaar bij te staan in woord en daad.

Wij zijn er voor jou en je collega's.

Het VJV-team.

➤ Werking van de erkenningscommissie in 2022

Ook in 2022 werd de normale werking van de Erkenningscommissie gedwarsboemd door dat koppige virus. Maar stilaan kwam het einde van de tunnel in zicht en in april kon onze commissie eindelijk, na op de kop af twee jaar(!) terug fysiek bijeenkomen.

Het coronavirus heeft ons niet verhinderd om in die twee jaar onze taak als Erkenningscommissie zo goed mogelijk uit te voeren. Via mail hebben wij de dossiers behandeld. En doordat de leden tegenwoordig hun dossier volledig digitaal kunnen indienen, waren wij in staat om deze dossiers snel af te handelen.

Nieuwe leden

Ondanks de moeilijke tijden blijven journalisten geïnteresseerd om lid te worden van onze vereniging. Het aantal nieuwe aanvragen stroomt echter niet binnen zoals voorheen. De Bestuursraad heeft weliswaar nog enkele wervingscampagnes op stapel staan, maar ook jij kan meehelpen, via onze campagne Leden maken Leden. Wanneer jij een nieuw lid aandraagt via onze website, geven wij je een cadeaubon van 15 euro als blijk van onze waardering van je enthousiasme.

Herscreeningen

In de periode 2020-2021 hadden wij beslist om de tweejaarlijkse herscreeningen uit te stellen. Vele leden moesten immers noodgedwongen hun journalistieke activiteit op een laag pitje zetten. Nu de situatie terug genormaliseerd is, worden de herscreeningen terug opgestart. Begin juli gingen de eerste uitnodigingen voor herscreening de deur uit.

Om het jou gemakkelijk te maken werd ook een online module uitgewerkt voor de herscreening. Nu kan je je documenten elektronisch indienen. Verschillende leden maakten al gebruik van deze mogelijkheid, en de herscreeningen verlopen vlot.

Het moet gezegd worden: de meeste leden reageren meteen. Hun dossiers zijn perfect in orde en getuigen van een ernstige journalistieke grondslag. Wij kunnen je dan ook verzekeren dat de erkenning als journalist bij onze vereniging garant staat voor journalistieke kwaliteit!

Jean Buyle,
Voorzitter Erkenningscommissie VJV

VERSLAG JAARVERGADERING

➤ 7 mei 2022: VJV ging varen!

Alle aanwezige leden waren het erover eens: de ledenvergadering op 7 mei was een schot in de roos. De verzorgde ontvangst op de Flandria-boot, het prachtige weer, het lekkere eten, het warme weerzien met onze leden na 2 jaar.... Er waren die dag alleen maar blije gezichten.

Na een hartelijke ontvangst met koffie aan koekjes gingen we aan boord van de Flandria

Harry Van Hest nam de honneurs waar om de verschillende onderdelen van het programma aaneen te praten met zijn gebruikelijke enthousiasme. Co-Voorzitter Jacques Allard bracht verslag uit over de werking van het voorbije jaar. Vanuit zijn verblijf in Spanje kondigde mede co-voorzitter Ronny van Cutsem zijn ontslag aan, zodat Jacques voortaan als enige het voorzitterschap op zich neemt. Wij zijn Ronny enorm dankbaar voor zijn jarenlange inzet voor onze vereniging. Gelukkig mochten we ook vers bloed in de Bestuursraad verwelkomen: Harry van Hest stelde zich kandidaat om toe te treden. Hij zal zich voornamelijk bezighouden met communicatie en evenementen.

Jean Buyle, voorzitter van de Erkenningscommissie, bracht verslag uit over de werking ervan. Penningmeester Ivan van hove lichtte de financiële toestand van onze vereniging toe, en Harry las het verslag voor van de rekeningcommissaris Marcel Dingemans, die niet aanwezig kon zijn.

Van de leden die hun 25-jarig jubileum vieren, kon jammer genoeg enkel Lieve Mariën aanwezig zijn. Zij vertelde ons over haar journalistieke carrière - en wat voor een indrukwekkend verhaal dit werd! Uit handen van voorzitter Jacques ontving zij een aandenken aan dit jubileum.

Ook enkele nieuwe leden die aanwezig waren, werden voorgesteld: Anneke Van den Sompel en John De Vlieger. In een gesprek met Harry vertelden zij over hun journalistiek werk, wat hen boeit. Journalisten om te volgen!

• Ontvangst

• Freddy Michiels

• Nieuw lid John De Vlieger

• Ilse Stalmans

• Jacques Allard, Ivan Vanhove en Jean Buyle

• Lieve Mariën vertelt over haar carrière

• Harry Van Hest, professioneel presentator

• Met dank aan Philip De Prest en zijn team

• Nieuw lid Anneke Van den Sompel

Wie Antwerpen zegt, zegt ook Antwerps dialect

En het bekende Antwerpse chauvinisme. Daarover kwam ons lid Freddy Michiels vertellen in een boeiende en humoristische voordracht. Freddy, die al verschillende boeken over het Antwerpse dialect geschreven heeft, had nog uren kunnen doorgaan. En wij hadden nog uren kunnen schaterlachen!

Ook de partners van onze leden kwamen aan de beurt. Zij hadden van gedachten gewisseld over het journalistieke werk van hun partners. Ilse Stalmans las de conclusies daarvan voor en had enkele tips, die door de bestuursraad ter harte genomen worden.

Ondertussen was de Flandria vertrokken voor zijn rondvaart doorheen de haven van Antwerpen. De lunch was lekker, de drank vloeide rijkelijk, en de gesprekken waren hartelijk. De rondvaart in de Antwerpse haven was indrukwekkend. Kortom: een geslaagde ledenvergadering! Hopelijk ben jij er de volgende keer ook bij?

Met dank aan Philip De Prest van Flandria en zijn team die deze prachtige dag verzorgden.

(Foto's: Didier Verbaere)

VJV-INFOESSIE

>> VJV-infosessies voor studenten

Sinds enkele jaren bieden wij aan laatstejaarsstudenten Journalistiek de VJV-infosessies aan. De bedoeling: hen de praktische kant tonen van het leven als (freelance) journalist. Het verschil tussen een journalist in loondienst en een freelancer, de voor- en nadelen van beide categorieën leggen we duidelijk uit. Met de boodschap: zelfs als je niet meteen aan de slag kan als journalist in vaste dienst, geef de moed niet op. Begin zelf iets, en breng je journalistieke talent tot bloei.

Aan deze sessies werkt telkens HR-bedrijf Securex mee, dat toelichting geeft over de administratieve en wettelijke verplichtingen. En hostingbedrijf Combell maakt duidelijk dat een online aanwezigheid, met eigen domeinnaam en website, een absolute must is voor elke journalist.

Ons VJV-lid Harry Van Hest verzorgt de presentatie, en met zijn uitzonderlijke gave om het publiek mee te krijgen, begeestert hij telkenmale de studenten.

De voorbije jaren organiseerden we al verschillende VJV-infosessies, met een heel positieve weerklank. Maar helaas hebben corona en de lockdown deze plannen de laatste maanden doorkruist. Hopelijk verbetert de situatie in het nieuwe jaar, zodat wij terug aan de slag kunnen en de studenten deze belangrijke informatie kunnen meegeven.

Harry van Hest

HARPO
Professioneel in Presentatie
0032 (0)475 27 43 79
www.harpo.be
www.gast spreker-Harry.be

VJV-JOURNALISTENKIT EN PERSKAART

>> Maak je altijd kenbaar als journalist

Identificeer je altijd met je perskaart en persplaat

Onze perskaart en persplaat voor de auto openen deuren voor jou!

lidkaart voorkant

lidkaart achterkant

specimen

Het veiligheidsvestje

Het is belangrijk dat je je als persmedewerker identificeert wanneer je aan het werk bent in bijzondere omstandigheden. Denk bijvoorbeeld aan een reportage maken over een sportwedstrijd, een betoging, foto's maken van die betoging, enz. Het VJV-Veiligheidsvestje zorgt ervoor dat je duidelijk herkenbaar bent als PERS.

De journalistenkit

Wij kunnen je ook de journalistenkit aanbieden, de bestaat uit een VJV-schoudertas, de VJV-lanyard om je perskaart te dragen, en 2 VJV-pennen.

Prijzen en bestellen van kit en vestje via: <https://vju.vlaanderen/journalistenkit>

>> Cartoonistenvereniging KEVER - FECO

De Vlaamse Journalisten Vereniging is de enige journalistenvereniging die cartoonisten erkent als journalisten.

Met hun scherpe pen bedrijven ze een vorm van journalistiek die de voorbije jaren fel onder vuur genomen wordt, en zij moeten hard knokken tegen censuur. Daarom wil VJV het werk van cartoonistenvereniging Kever-Feco meer in de kijker zetten.

Wat is Kever-Feco?

Eind jaren '70 kwamen er talloze kartoenaals op in Vlaanderen en het buitenland. Bob Vincke, lid van, voelde zich geroepen om de krachten van de Vlaamse cartoonisten te bundelen, daarbij gesteund door De Stripgilde, en ook door Rudy Gheysens, directeur van de Eurokartoenaal en het Kartoenumuseum te Kruishoutem. Het zaadje voor een cartoonistenvereniging was geplant!

Kever ligt tevens aan de basis van de Nederlandse cartoonisten-vereniging 'De Tulp'. ECUN (European Cartoonists Union) werd voorgesteld aan de pers in 1983 te Beringen. Later werd dit herdoopt tot FECO (Federation of European Cartoonists Organisation) dat tot op heden nog steeds de grootste federatie van kartoenaals ter wereld is.

Cartoonisten verenigen

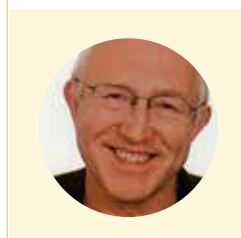
Kever werd dus eigenlijk gesticht om de talrijke kartoenaals met hun ongelukkige reglementen onder controle te krijgen en de informatie onder de kartoenaals te verbeteren.

Kever heeft tot doel de verwezenlijking van alle socio-culturele activiteiten. Dit doel mag op om het even welke wijze worden gerealiseerd. Onder KARTOENIST wordt verstaan, alle personen die situaties kunnen uitbeelden en/of illustreren op een humoristische en artistiek verantwoorde manier.

De vereniging wordt beheerd door een raad, bestaande uit minstens 5 leden. Dit jaar gaat ere-voorzitter Bob Vincke KEVER even terug overnemen en dankt Yves Vanwetswinkel voor al het werk dat hij voor Kever-Feco gedurende deze korte periode heeft gepresteerd!

Voor alle problemen kun je steeds terecht bij Bob Vincke en onze bestuursleden!
(bob.vincke42@gmail.com of kever-feco@outlook.be)

>> KEVER vandaag

Bob Vincke

• Ere-Voorzitter KEVER

Lange tenen

Ik citeer een tekst komende uit Het Nieuwsblad – “Beknopt Verslag” van VDHW op 1 december 1996: *Moppen en cartoons zijn van alle tijden en vormen een eigen circuit naast het officiële nieuws discours. Hoe groter de schokgolven die door een maatschappij gaan, hoe uitgebreider het arsenaal moppen en cartoons, want zij ventileren agressie, ze relativiseren de positie van machthebbers, ze geven de lachers het gevoel toch enige greep op de dingen te hebben! Moppen en cartoons verkleinen de afstand tussen de verteller, de maker en gebeurtenissen, die angst aanjagen of helemaal niet te begrijpen zijn!*

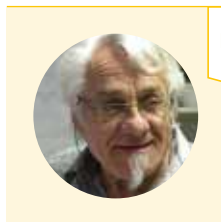
Precies of het vandaag geschreven is maar 26 jaar later! Wat is er in onze maatschappij sindsdien allemaal niet gebeurd, veranderd! En toch kunnen we dit projecteren naar nu met het verschil dat de tenen allemaal langer geworden zijn en iedereen onder druk staat van machthebbers zoals politici, justitie, media, religieuze leiders, je eigen baas, enz.

Het vertaalt zich naar publicaties van onze cartoonisten die (niet altijd) handig genoeg zijn hoe daar mee om te gaan zonder een proces te krijgen! “Democratische vrijheden” worden alsmaar meer aangetast, hoewel de doorsnee politieke cartoonist probeert met zijn cartoon (niet altijd!) vooral agressie kwijt te raken op een aanvaardbare manier!

CARTOONISTEN ERKEND ALS VJV-LID

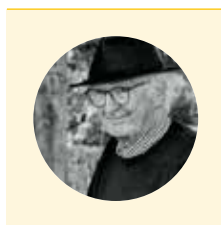
>> Maak kennis met deze cartoonisten

Nieuw lid

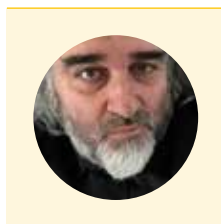
Lejon De Borger

Lejon de Borger (°1944), werkt vooral met aquarel, acryl, olie voor cartoons die hij onder de naam 'Lejon' publiceert.

André Nollet

Dit jaar werken Dré & Dré samen verder aan een reeks "Sprokkels" over de actualiteit. Wat wéér een handig boekje tot gevolg zal hebben als ideaal eindejaarsgeschenk.

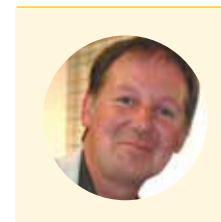

Stijn Lauwers

Stijn Lauwers (°1965) .Als kanttekenaar tracht Stijn Lauwers met tekeningen en/of kleine interventies enigszins commentaar te leveren op een maatschappij die voortdurend in beweging blijft. Niet zo nodig luidop maar zorgvuldig nestelend in de luwte. Als cartoonist Fobie publiceert hij momenteel zijn cartoons op internetgazel.be

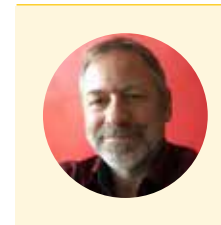

>> en deze

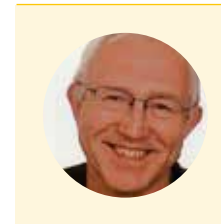
Stefaan Provijn

Stefaan Provijn tekent hoofdzakelijk cartoons voor uitgeverijen en officiële instanties. Hij gaf in eigen beheer een cartoonboek uit dat je via mail kan bestellen: stefaan.provijn@skynet.be

Luc Vernimmen

Luc Vernimmen won met zijn cartoons verschillende prijzen, o.a. op het Internationaal Cartoonfestival Knokke-Heist 2020. In 2014 gaf hij een cartoonboek uit "Without Words".

Bob Vincke

Bob Vincke kondigt trots aan dat de vereniging Kever-Feco, waarvan hij jarenlang voorzitter was, de internationale toer opgaat met de "Plagende kevers"! Hij werkt nu aan zijn archief en heeft al 234 mappen van telkens 200 pagina's. Een gedeelte van zijn werk zit nu in het cartoonmuseum te Kruishoutem!"

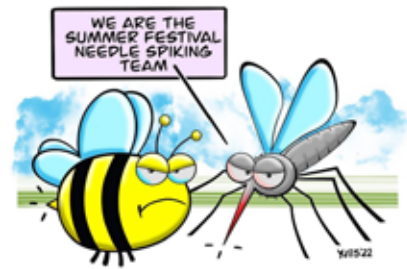

BEKENDE KEVER CARTOONISTEN

Yves Vanwetswinkel

Vanaf de kleuterklas tot op heden heb ik altijd graag getekend of creatief bezig geweest. Van mijn eerste kerststal, in de kleuterklas met gesloten deuren, tot mijn huidige cartoons ligt een hele weg.

Philippe Bossens

Philippe Bossens (°1952), neemt sinds 1987 deel aan tentoonstellingen over de hele wereld, en won tal van prijzen, van Frankrijk tot Cyprus.

Hans Dierick

Hans Dierick woont in Kortrijk en brengt zijn cartoons onder de naam Handie.

Vladimir Kazanevsky

Vladimir Kazanevsky, geboren in Rusland, won meer dan 500 prijzen op internationale cartoonwedstrijden in 53 landen.

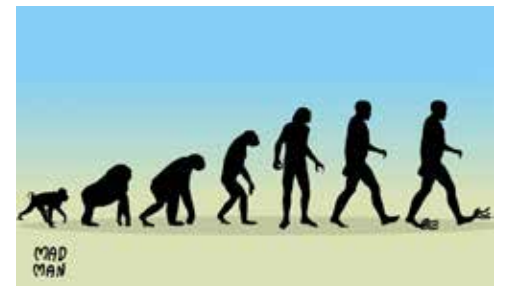
Annette Müllender

De Belgische Annette Müllender (°1969) publiceert o.a. cartoons in haar rubriek "Die Spitze Ecke" in verschillende Duitstalige Belgische kranten.

Bert Vanstiphout

Bert Vanstiphout °1961 publiceert onder het pseudoniem MadMan zijn rake beschouwingen van het sportgebeuren en het dagelijkse reilen en zeilen van het leven.

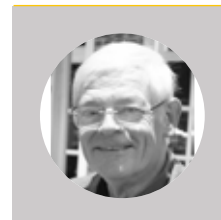
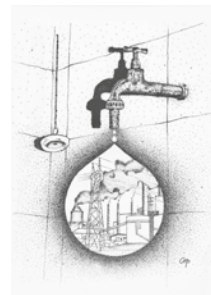

BEKENE KEVER CARTOONISTEN

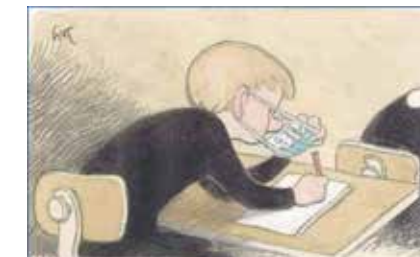
JP Coppieters

Als ontwerper, graficus, tekenaar, layoutman, typograaf, drukker, reprograaf, cartoonist, schilder en opvoeder heeft hij zijn handen vol. Zijn nieuw project: 100 en meer Assecoppen en cartiefjes.

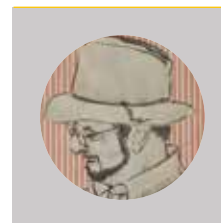
Luc Govaert

Luc Govaert (°1950 Geraardsbergen) is professioneel actief in de Human Resources sector en zet zich in zijn vrije tijd in voor o.a. het Willemsfonds. Naast cartoons maakt hij ook potloodtekeningen, affiches en ontwerpt hij logo's.

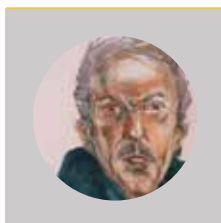
Freddy D'Hoop

Bouwjaar 1960
Gek van cartoons - verslaafd aan cartoons

Ben Peeters

Na 34 jaar leraar tekenen is Ben Peeters nu met rust. Naast cartoons maakt hij ook olie op doek, pastel, aquarel en houtskool, hout- en marmerimitatie.

Fonny Dirix

Alfons / Fonny Dirix was leraar plastische opvoeding. In de jaren 70 en '80 nam hij deel aan verschillende cartoontentoonstellingen. Na een tijdje zich vooral bezig gehouden te hebben met portretschilderen, is hij nu terug actief als cartoonist.

>> Stampmedia

Jongeren maken een substantieel deel van onze samenleving uit, en toch komt hun stem in verhouding maar weinig aan bod in de media. Met StampMedia willen wij de stem van jongeren in de media versterken.

We begeleiden jongeren in het maken van media, van ruw idee tot afgewerkt product. De eindresultaten publiceren we online en zijn gratis over te nemen door andere – veelal Vlaamse – media. In die zin zijn media eerder een middel dan een doel voor onze organisatie. De leefwereld van jongeren – hun dromen, frustraties, maar ook verfrissende blik op wat er rondom hen gebeurt, is de motor die hen én ons als organisatie aandrijft. Gemiddeld wordt zo'n 65 procent van wat we online publiceren overgenomen door andere media. Op die manier nemen jongeren deel aan het publieke debat en zetten we de thema's en onderwerpen die hen bezighouden hoger op de journalistieke agenda.

Het belang van jongeren

StampMedia houdt de vinger aan de pols bij jongeren en heeft op die manier inzicht in hoe jongeren naar nieuws kijken, hoe ze ermee omgaan en hoe ze het interpreteren. Ook het beleid willen we met onze organisatie een signaal geven dat jongeren een onmiskenbaar belangrijk deel van onze bevolking vormen. Zij zijn de generatie van morgen, die de redacties van de toekomst, maar ook de andere sectoren in onze samenleving zullen bevolken. Alleen al daarom is het belangrijk om te luisteren naar wat ze te vertellen hebben. Een gedegen netwerk in de jongerencultuur en een open blik zijn daarom essentiële tools die een journalist nodig heeft om een evenwichtige kijk te bieden op wat jongeren vandaag beweegt.

Marjorie Blomme,

Hoofdredacteur StampMedia vzw

>> Stampmedia Sander Di Monaco

Dit artikel werd gepubliceerd bij Stampmedia.

Sander Di Monaco (2001) debuteerde op 17-jarige leeftijd als sportverslaggever tijdens de wedstrijd KRC Genk - Sporting Charleroi, wat hem volgens verschillende media de jongste voetbalcommentator van ons land maakte. Hij versloeg ook al matches in de Europa League en de Champions League. Vandaag studeert hij journalistiek aan de PXL in Hasselt. Sander is lid van VJV sinds 2021.

Pamela Peeters brengt strip en audioboek uit om mensen op een recreatieve manier bewust te maken van de klimaatopwarming

Pamela Peeters (50) is een milieu-economete die al sinds 25 jaar gespecialiseerd is in duurzame ontwikkeling. Als auteur, producer en officiële "National Geographic Educator", maakte ze tevens deel uit van het marketingteam van de US Partnerships voor het UNESCO tienjarige "Education for Sustainable Development. Vandaag kondigt ze de lancering van haar nieuwste audioboek aan: "De Roep van de Narwal", alsook de Nederlandse versie van de strip in België.

Pamela Peeters startte op 12-jarige leeftijd al met haar eerste tijdschrift genaamd: 'grabbelgroen'. Ze wou altijd al iets doen met strips en tijdschriften rond het klimaat: 'Ik ben altijd al aangetrokken geweest om moeder aarde te helpen en de natuur te beschermen. Het klimaat kwam later'. 'Ik heb nagedacht hoe ik mensen op een positieve manier kan inspireren,' aldus Peeters. Volgens Pamela beginnen mensen steeds negatiever te worden, omdat de veranderingen van moeder aarde steeds extremer worden: 'De polarisatie neemt toe en dat is jammer. Mensen lopen gefrustreerd rond en willen zich niet graag aanpassen aan het klimaat'. 'We zien dit vooral bij volwassenen en daarom is het belangrijk om ons te focussen op de toekomst. Dat zijn onze kinderen'. 'Deze strip is daarom vooral voor kinderen, om hen op een recreatieve manier bewust te maken van de klimaatopwarming en de opportuniteiten die er bestaan.' De strip zou ook als lesmateriaal kunnen worden gebruikt om kinderen op de scholen te bereiken.

Moeder aarde

Inhoudelijk maak je in de strip kennis met moeder aarde. Moeder aarde krijgt een gezicht en zet de lezer aan om zelf een "Eco Hero" te worden. Kinderen krijgen bijvoorbeeld een "Eco Hero Challenge" voorgeschoteld waarbij ze verschillende opdrachten kunnen doen om een goede invloed te hebben op het klimaat. Op het einde van de strip vind je ook nog de tekst: 'Luister naar de taal van moeder aarde, dan gebeuren er goede dingen.' Die boodschap draagt Pamela Peeters dagelijks met zich mee.

Niet enkel voor kinderen

Tegenwoordig komen jongeren op straat om te protesteren tegen het huidige klimaatbeleid. Ecohero zou het beeld kunnen worden als antwoord op de ontevredenheid van de jongeren. Volgens Pamela zijn politieke beslissingen noodzakelijk, maar kan je als individu al een groot verschil maken. 'Deze strip hoeft niet enkel gebruikt te worden door kinderen,' zegt Pamela. Ook op bedrijven kan dit als groepsactiviteit worden geïmplementeerd. Bijvoorbeeld: 'In het boek vind je verschillende duurzame ontwikkelingsdoelstellingen die je perfect kan toepassen.' In 2014 startte Pamela de jaarlijkse "Sustainability Week NYC" dat ze een jaar later naar België bracht. Drie jaar later, lanceerde ze de "Dag van de Eco Hero" op de Senaat in België, om iedereen uit te nodigen ook een "Eco Hero" te worden. Dit zal op 5 mei 2022 voor de 6e keer doorgaan met resultaten van de #ECOHEROCHALLENGE video uitdaging. Doet u mee?

Soma Neuts (1995) is sinds 2017 reporter bij StampMedia.

Dag van de Landbouw: veel plannen voor de toekomst, maar wat met het stikstofakkoord?

Deze zondag zijn we toe aan de veertigste editie van de Dag van de Landbouw. Rob Dierckx en Ingrid Lenaerts runnen een modern melkveebedrijf in Geel. Zondag stellen ze hun boerderij open voor het grote publiek. Aan hedendaagse landbouw doen en tegemoetkomen aan strenge milieunormen: boeren hebben het vandaag niet gemakkelijk. “We hadden onze dieren liever bij ons op de boerderij gehouden.”

“We beginnen elke ochtend om 5 uur met het melken en voeren van de koeien”, zegt Rob Dierckx. “Dan beginnen de dagelijkse werkzaamheden zoals het instrooien van de koeien en kalfjes. Een groot deel van ons jongvee staat op een externe locatie. We hadden onze dieren liever bij ons op het bedrijf gehad, maar omwille van het stikstofakkoord is het heel moeilijk om aan uitbreiding te doen. Het zou voor ons een groot verschil maken als we de dieren bij ons op de boerderij zouden kunnen houden.”

Het is voornamelijk de intensieve veeteelt die voor een stikstofoverschot in Vlaanderen zorgt. Meer dan tachtig procent van de (vaak Europees beschermde) natuur lijdt daaronder. Om de stikstofuitstoot te verminderen neemt de Vlaamse regering strenge maatregelen. Zo wil ze tegen 2030 de varkensstapel verminderen met dertig procent. Daarnaast zou tegen 2025 zo'n veertigtal 'rode bedrijven' de deuren moeten sluiten. Dat zijn landbouwbedrijven die een negatieve impact hebben op de natuur door een te grote hoeveelheid stikstofuitstoot.

Voerrobot

Ingrid Lenaerts: “De landbouwsector maakt een belangrijk deel uit van onze maatschappij. Achter het drinken van een glas melk zit een heel verhaal. Een groot deel van de bevolking is zijn voeling met de hedendaagse landbouwsector kwijt. Er zijn mensen die denken dat een boer vandaag nog steeds op klompen loopt met een schup in de hand. Terwijl hier de hele dag een voerrobot rondrijdt die het eten van de koeien elk anderhalf uur wat dichterschuift, zodat ze altijd eten hebben. Heel wat mensen schrikken ervan dat wij mee evolueren met de tijd.”

“De voerrobot vertrekt elk anderhalf uur vanuit zijn startpositie en duwt het voer van de koeien dichters bij elkaar”, legt Dierckx uit. “Een koe zoekt van nature in het voer het beste of lekkerste stukje. Daardoor maakt ze instinctief gaten in het voer. De robot zorgt ervoor dat het voer minder ontmengt en dat de koe de hele dag hetzelfde eten krijgt. Elke keer dat de robot passeert, zijn de koeien toch geprikkeld om van het voer te komen eten.”

Dit artikel werd gepubliceerd bij Stampmedia.

Farm Fun

Naast het melken van de koeien organiseren Ingrid en Rob teambuildingactiviteiten voor jong en oud. Met hun FarmFun concept willen ze mensen dichters bij de natuur brengen. Dat doen ze door binnen- en buitenactiviteiten te organiseren, waaronder katapultschieten en kruiwagenraces.

Lenaerts: “We ontvangen voornamelijk mensen uit het bedrijfsleven en in het weekend komen er ook veel vrijgezellen. Je kunt hier drie uur lang spelletjes spelen, iedereen kan deelnemen op eigen tempo. Op die manier brengen we ze dichters bij de landbouw. Dat vinden we heel belangrijk. Zondag laten we bezoekers ten volle proeven van onze wereld. We geven een rondleiding op de boerderij en er is kinderaanmatie voorzien. De Landelijke Gilde en Ferm zorgen voor bourgondisch farmfood.”

VJV-LID STELT ZICH VOOR

Nieuw lid

Veerle Deknopper

Veerle Deknopper, 47, is moeder van vijf en reist concertzalen af om klassieke evenementen bij te wonen die ze beschrijft in webmagazine Cultuurpakt.be. Daarnaast heeft ze ook een grote passie voor literatuur, woord en beeldende kunst en schrijft ze historische romans met muziek als hoofdthema.

Zot van klassiek

Het begon heel onschuldig. Al heel jong begon ik piano te spelen en ontwikkelde zo een passie voor het werk van klassieke componisten. Zo erg zelfs dat ik encyclopedieën en naslagwerken begon te verzamelen om al wat me boeide te centraliseren en door te geven. Al heel gauw merkte ik dat ik in een niche was terechtgekomen waar de meeste van mijn leeftijdsgenoten en zelfs hun ouders niet mee waren vertrouwd. Waar het hart van vol was, bleef de mond van overlopen.

Spreekbeurten of toevallige inzendingen voor de schoolkrant; ze gingen allemaal wel over Bach, Mozart of Beethoven. Niet enkel de noten boeiden, maar ook hun persoonlijke levenspad. Men kan een componist niet beluisteren en begrijpen wanneer men zijn achtergrond niet kent. Zodoende begon ik met het lezen van muziektijdschriften. Of ze nu in het rek van de boekhandel lagen, of per toeval gratis bij een doos wasmiddel zaten. Alle geschreven uitgaven of toen nog prille CD's binnen mijn zakgeldbudget schafte ik me aan.

De gevoeligheden van de mens achter zijn kunst zijn steeds belangrijk gebleven. Een bezoek aan de Koninklijke Vlaamse Schouwburg in het zesde middelbaar plantte het zaadje dat later tot Cultuurpakt heeft geleid. Het schrijven van een recensie over 'De Misanthrop' van Molière maakte duidelijk wat ik echt wilde. Ik wilde de karakters beschrijven, de gevoelens die ze bij me opriepen verduidelijken zodat anderen ook mee konden genieten en een bezoek aan het theater overwogen.

Cultureel sensibiliseren

Na een studie oriëntalistiek en een verblijf in het Midden-Oosten werd de schrijfmicrobe zo groot, dat ik voor verschillende alternatieve tijdschriften artikels schreef over onder andere consuminderen. Toch was het de muziek die won, toen uiteindelijk Cultuurpakt werd geboren. De toevallige ontmoeting met een oud-studiegenoot die webmaster wilde worden, bracht de bal aan het rollen. We zouden actief het gat in de culturele verslaggeving proberen te vullen.

Cultuurpakt wil een webmagazine zijn waarin men het ware gevoel achter de passie kan lezen. Dat is zowel de overgave van componist, schrijver of schilder als van de luisteraar of toeschouwer. We willen een positieve boodschap brengen waardoor lezers van alle leeftijden en achtergronden cultuur kunnen leren begrijpen en liefhebben.

We gaan er van uit dat men voor iedere slechte kritiek drie degelijke artikels kan publiceren die het publiek naar de concertzaal of tentoonstelling lokken. Daarnaast willen we de juiste CD naar de juiste luisteraar en het juiste boek naar de juiste lezer brengen zonder een absoluut waardeoordeel te vellen. Smaak blijft nog steeds een persoonlijk gegeven, schoonheid is absoluut. We geven dus geen sterren of delen geen prijzen uit, maar willen enthousiasmeren rond wat ons boeit.

Persoonlijke groei

Het mooie is dat we vanuit deze positie er zelf ook in slaagden om te evolueren. Zo werd ik me enorm bewust van het werk van onze Belgische componisten uit heden en verleden. Er is zoveel moois te ontdekken van eigen bodem en dat is nog veel te weinig gekend bij het grote publiek. Ook wat beeldende kunst betreft is er nog heel veel werk voor de boeg. Ieder weekend vallen er zoveel mooie dingen te bezoeken. We willen de lezer graag op het juiste spoor brengen.

“Kunst is nog steeds de mooiste vorm van communicatie.”

Vanuit Cultuurpakt kwamen er andere opdrachten en artikels uit de bus. Zo schrijf ik inmiddels bijna vier jaar freelance voor het Christelijke opinieblad Tertio en mocht ik in Neerlandia publiceren, het tijdschrift van het Algemeen Nederlands Verbond.

www.cultuurpakt.be

VJV-LID STELT ZICH VOOR

Nieuw lid

Steven Massart

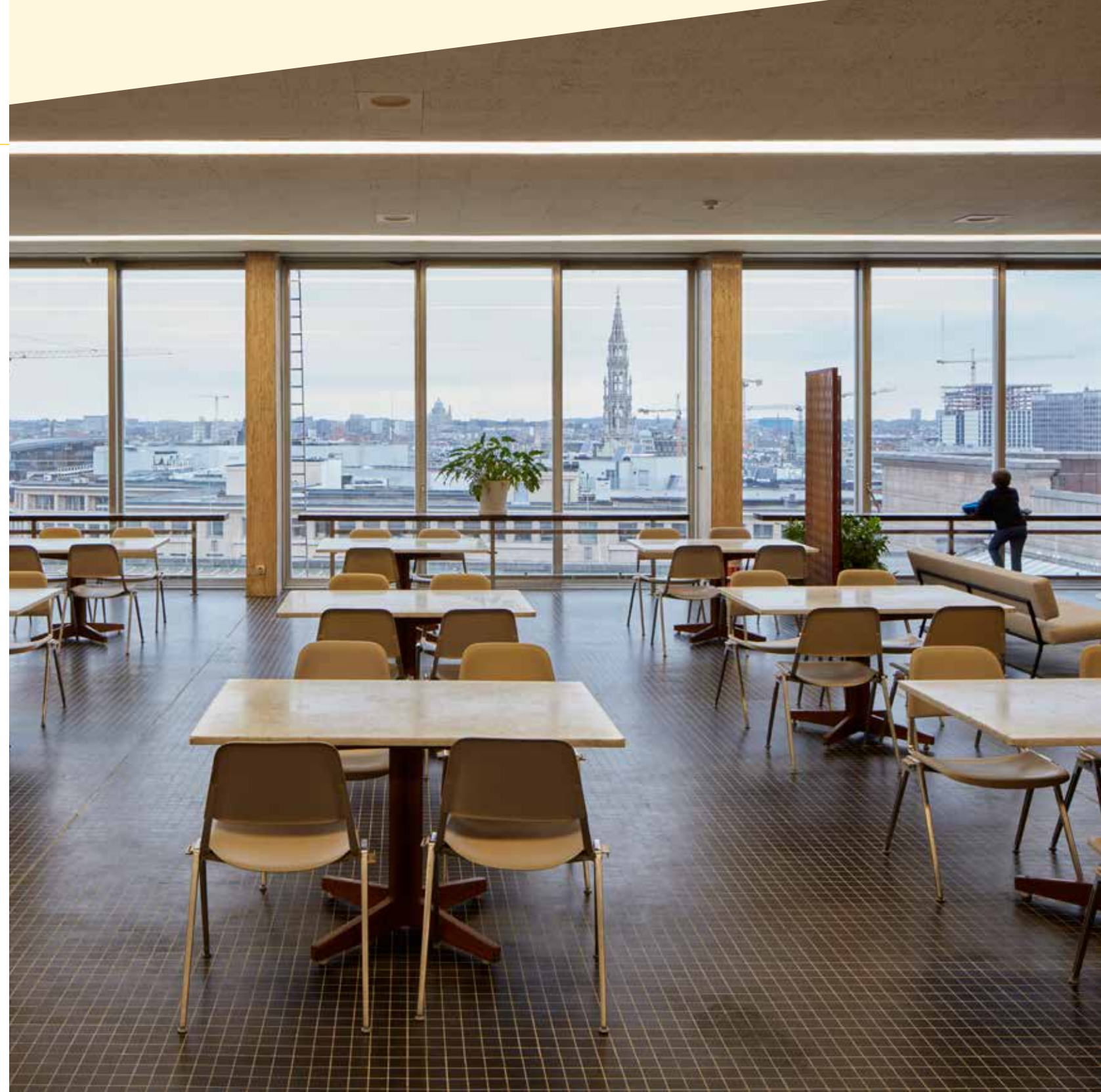
Het werkterrein van architectuurfotograaf Steven Massart (°1976) strekt zich al ruim 20 jaar uit over het hele land. Van all-round fotograaf evolueerde hij naar bedrijfsfotograaf met een liefde voor architectuur, bouwen en gebouwen. In 2017 was hij pas de tweede Belgische fotograaf die het MASTER QEP (Qualified European Photographer) behaalde in architectuurfotografie. Projecten legt hij vast voor alle partners uit de bouwwereld; architecten, interieurarchitecten, aannemers, fabrikanten, uitgevers,
Regelmatig verschijnen er foto's in nationale en internationale publicaties.

Brussel Verstilde Tijd

Al 15 jaar trekt Steven geregeld naar Brussel. In opdracht om er projecten te fotograferen, maar ook uit persoonlijke interesse. De stedelijke context en de interactie tussen stad, gebruiker en architectuur speelt hierbij een belangrijke rol. De vraag van Jean-Michel Jaspers om de sfeer in Brussel tijdens de tweede lockdown vast te leggen werd dan ook enthousiast onthaald. Het fotoboek "Brussel Verstilde Tijd / Bruxelles Temps Suspendu" is daarvan de weergave.

www.architectuurreportage.be

www.brusselverstiltetijd.be

VJV-LID STELT ZICH VOOR

Guy Van Rysseghem

Gestart als plaatselijk verslaggever voor Gazet Van Antwerpen, evolueerde ik naar medewerker voor “de Drietand”, het weekblad van Vlaanderens tweede belangrijkste landbouworganisatie, het Algemeen Boerensyndicaat (ABS). Ondertussen lever ik ook nog teksten voor “De Lozen Boer”, Vlaanderens voornaamste clubblad over oldtimertractoren. En op regelmatige basis verzorg ik ook tekst en foto’s voor “Kerk en Leven”, het parochieblad van de Bavoparochie te Lochristi. Al meer dan 30 jaar ontvang ik als actieve sierteler en erkende gids toeristen in de sierteeltstreek Lochristi.

Keizer Karel de Grote schreef voor wat wij nu telen

De liefde voor planten en bloemen is vanuit de verste geschiedenis tot ons gekomen dan zij de Frankische Keizer Karel de Grote (768-814). U weet wel, die ons allen naar school deed gaan! Op 4 juni van het jaar 800 schreef Karel de Grote voor wat in alle Keizerlijke domeinen moest aangeplant worden. Niet minder dan 74 verschillende soorten kruidachtige planten naast 16 verschillende soorten bomen. Onder deze voorgeschreven planten vinden wij lelie, roos, salvia, gladiool, heliotroop, papaver naast veel eetbare planten zoals appelaars, perelaars, laurieren, pijnbomen enz...

Van adellijke kasteelheren tot rijke industriëlen

In die tijd van het feodaal stelsel waren de keizerlijke domeinen en de abdijen met elkaar verweven. Na de feodale periode waren het de adellijke kasteelheren en daarna de nieuwe rijke industriëlen die interesse toonden voor moestuinen en bloemenperken. Een hele schare hoveniers zorgde voor het onderhoud. Om de dure import van exotische bloemen en planten uit allerlei werelddelen te beperken werden in eigen tuin niet alleen planten vermeerderd, ook nieuwigheden werden gewonnen. Zo werd stilaan de kiem gelegd van wat ooit een heuse

industriële bezigheid zou worden, de sierteelt. Onze Vlaamse hoveniers waren vernuftige ambachtslui en stonden aan de top van de sierteelt.

Eerste bloemenmarkt op de Gentse Kouter

De hoveniers teelden plantjes, zowel om hun werkgever -de nieuwe rijke textielbaronnen- te plezieren, als om zelf er ook iets aan over te houden. In 1772 besloot de Gentse hovenier Antoon “Toontje” Verstuyft om enkele potjes balsemien (Vlijtige Liesjes) en kassauwkes (Madeliefjes) te koop aan te bieden op wat wij nu kennen als de Vogelmarkt, vlakbij de Kouter. Wegens succes herhaalde Toontje dit wekelijks en weldra kreeg hij het gezelschap van andere hoveniers en bloemisten.

Eerst nog stelden ze hun plantjes op houten kratten en kruiwagens. Later werden het echte marktkramen en kreeg de bloemenmarkt vorm op haar huidige plaats: de Kouter. Ondertussen al 250 jaar lang, elke zondag.

Onder de Kouter ligt wel een grote ondergrondse parking, maar spijtig ligt het plein zelf in de LEZ-zone. Bezoekers van de wekelijkse zondagse bloemenmarkt zijn ouderen en die rijden zeldzaam met een auto die in de lage emissie binnen mag. Velen vragen zich af of ook deze mooie zondagse traditie langzaam zal verdwijnen.

250 jaar bloemenmarkt op de Gentse Kouter

VJV-LID STELT ZICH VOOR

Rens Klaasse

Rens Klaasse, Aardenburg (Nederland). Na 50 jaar overheidsdienst is hij sinds kort met pensioen. Via plaatsgenoot Carlo Ultee werd hij in 2020 lid van de VJV. Is al bijna 35 jaar actief voor de geschreven pers. Fietsen en alles wat daarmee samenhangt heeft daarbij zijn bijzondere belangstelling.

Eerste schreden in de journalistiek

De voorzitter van de Nederlandse Rijwiel Toer Unie vroeg medio 1988 of ik een artikel wilde schrijven voor hun orgaan. Onze toerclub had dat jaar de Elfstedentocht in Friesland gereden en onze aanpak was ook interessant voor andere leden. Een paar weken later stak ik het getypte artikel met enkele foto's in een envelop en stuurde het op naar de redactie. Ik moest enige tijd op mijn honger blijven zitten, maar in mei 1989 viel het blad met mijn allereerste artikel op de deurmat. Met uitzondering van de omslag werd het blad toen nog volledig in zwart wit gedrukt. De positieve reacties stimuleerden mij om verder te doen en vandaag ben ik nog steeds vast medewerker van het ledenblad. Maar de wijze van communiceren met de redactie is sinds die eerste schreden wel wezenlijk veranderd.

Een nieuw wielervedblad maken

Door een tip van een Nederlandse collega kwam ik een jaar of twaalf geleden in contact met een uitgever die een nieuw Vlaams wielervedblad wilde uitbrengen. Na een paar gesprekken ging ik samen met die collega het avontuur als redacteur aan. Er opende zich een nieuwe wereld. Want naast het feit dat ik ook ging schrijven over het professionele wielervedblad, werd ik ook betrokken bij de inhoud en de lay-out van het blad. Voor dit blad, Cyclelive magazine, ben ik nog steeds actief. En mede daardoor heb ik bijdragen mogen leveren aan diverse wielervedboeken.

Ook de regionale pers ligt mij na aan het hart. Af en toe schrijf ik, net zoals Carlo Ultee, voor Rondje West, een gratis huis-aan-huisblad in West Zeeuws-Vlaanderen. Laatst nog over de doortocht van Arnout Hauben door onze stad. Dankzij het lidmaatschap/perskaart van de VJV kan ik het werk voor het blad makkelijker verrichten.

De interesses van Rens liggen nog veel breder - hij is bijvoorbeeld ambassadeur voor een heilige. Lees het uitgebreide artikel op onze website via de QR-code.

VJV-LID STELT ZICH VOOR

Vie Kuyken

Vie Kuyken, Freelance medewerkster bij het weekblad Tertio. Actief als Nieuwsjager voor kunst en cultuur.

Door omstandigheden had ik slechts twee dagen om mijn tekst op te stellen en door te sturen. Ik brak me het hoofd over een geschikt onderwerp, vond in eerste instantie niets en maakte er dan maar een weifelende inleiding bij:

Ik heb geen inspiratie, Noch concentratie, Maar voor de variatie Pijnig ik mijn hersencombinatie.

Zo gezegd, zo gedaan, dat laatste dan. En ik kwam tot het volgende:

Waren we maar AGALEV

Kom je op de Vlaamse wegen zo eens iemand tegen, Is het een gevraag en een geklaag van Waar gaat het toch naartoe? Hoe lang duurt dit nog? Ik ben het moe.

De prijs voor gas en stroom torenhoog De inextroost veel te laag. Mijn huur is niet te betalen Waar moet ik het halen?

En die oorlog maakt het er niet beter op Het is een enorme flop Vluchtelingen zitten strop Doe me een lol en los het op!

Wacht 'ns even... Kunnen we niet SAMEN ANDERS GAAN LEVEN? Kan ik alleen beAMEN...

VJV-LID STELT ZICH VOOR

Jempi Welkenhuyzen

Jempi Welkenhuyzen is als freelance journalist al jaren werkzaam in de mediawereld. Naast het voortdurend veranderend onlinelandschap laten de kranten en bladen hem nooit los. Jempi is 'nieuws-gierig' en geniet graag van het goede leven in België en daarbuiten. Steeds met een open, maar kritische geest.

Wanneer journalistiek branded content wordt.

De term 'publitekst' boven een artikel was en is nog steeds duidelijk. Maar wat doe je met een hoofding als 'Branded Content' of 'Native Advertising', 'Powered by', opschriften die meer en meer worden gebruikt in de hedendaagse media?

'Branded Content' wordt omschreven als een vorm van marketing waarbij de content of inhoud betaald of in zijn geheel wordt geproduceerd door een bedrijf. Het is een andere vorm van marketing dan een advertentie of een zgn. 'product placement'. Het gaat dan vooral om de associatie met een merknaam met content die aansluit bij het imago van dit merk. Soms wordt het zeer subtiel gespeeld, soms is het zelfs onzichtbaar. Toch heeft de opdrachtgever de regie. Zeker online wordt 'Branded Content' zeer gegeerd want de online wereld genereert inkomsten voor de webmaster en de gebruiker krijgt gratis info. Denk aan bloggers en influencers, die recent nog door de fiscus zijn gevisieerd. Maar ook in print lezen we alsmat vaker 'Branded' artikelen. Soms maakt de uitgever duidelijk dat hij een onderscheid maakt tussen 'Branded Content' en 'Native Ads'.

Native Ad.

Zo plaatst men bij 'Native' de lezer centraal en krijgt de adverteerder een beperkte inspraak over de inhoud, maar bepaalt hij uiteraard wel het onderwerp. De verhalen zijn dan merkneutraal. Doel is de lezer te overtuigen van een product of dienst via informatie. Daarbij worden de pagina's online of in de print in dezelfde stijl opgemaakt als het magazine, krant of weekblad. Niet meteen eenvoudig voor de lezer om het onderscheid te maken.

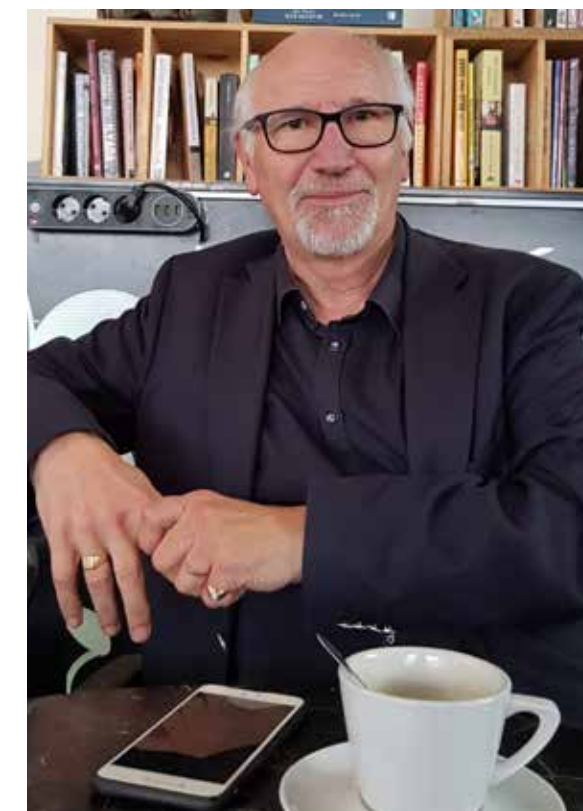
Anders wordt het wanneer boven een artikel geschreven staat: 'Wordt u aangeboden door', 'sponsored by', of zoals bij bepaalde tv-programma's waar er een logo P/P verschijnt (product-placement) En wat te denken van bepaalde automerken die opduiken in bepaalde feuilletons of films? Dan wordt het doorzicht pas echt moeilijk. 'Native ad.' mag dan wel geloofwaardige storytelling zijn, toch is de opdracht herkenbaar te zijn bij de doelgroep, en alhoewel soms nuttig, zeker inspirerend te werven.

Meerwaarde

'Brand journalism' blijkt dan ook meer en meer dé perscommunicatie 2.0. Een doorwinterde journalist vertaalt nieuws naar een zgn. meerwaarde artikel, dat geloofwaardig en authentiek is, of dat alleszins zo overkomt. Nochtans staan bij 'Branded Content' wel degelijk het product en de dienst centraal. De adverteerder heeft inspraak over de inhoud. Het verhaal waarbij de adverteerder zichzelf in de verf zet, heeft als doel de lezer te informeren of te inspireren over een actueel thema, feit of situatie. Het geheel wordt opgemaakt in 'Branded Content' stijl en niet zoals de reguliere lay-out van het magazine. Er kan zelfs een logo bij.

Idem voor zij die betalen om hun content op een groot uitgeversplatform met dito bereik te krijgen. Denk aan infographics bij Facebook, infomercials bij Newsmonkey, Forbes.com en vele andere. Dat het werkt blijkt uit bronnen die spreken van 25 procent kliks waarbij native ads worden bezocht. Men zou er zelfs 300 keer langer blijven hangen.

Nochtans zou journalistiek zo veel mogelijk objectief en onafhankelijk moeten zijn, waardoor artikelen geloofwaardig en betrouwbaar zijn. De meerwaarde voor de ontvanger moet het criterium zijn, door te kijken naar de context, de oprechtheid van de boodschap en het viraal effect. Basisbeginselen als woord en wederwoord, check en double check. Gelukkig mag de intelligentie van de lezer, kijker of luisteraar niet worden onderschat. Zolang hij of zij 'een vermomd artikel' herkent zal de contentmarketing en crossmediale aanpak waarschijnlijk nooit de overhand krijgen.

VJV-LID STELT ZICH VOOR

Gerda Sterk

Gerda Sterk is lid van VJV, SKEPP, Humanistisch Verbond, R.O.C.

APOPO is HeroRAT

Kunnen we een rat een held noemen, zoals in HeroRAT?! Zijn ratten niet vies en overbrengers van ziektes?! Ik hoop met dit artikel de afkeer van ratten te laten omslaan in verwondering en zelfs in BEwondering. In het Nederlands noemen we ze: Gambiahamsterrat

Landmijnen

De organisatie APOPO werd meer dan twintig jaar geleden opgestart door twee Antwerpse studievrienden: Bart Weetjens en Christophe Cox. Ze kwamen op het ongelooflijk goede idee ratten te trainen om landmijnen op te sporen. Hun reukorgaan is namelijk even goed als dat van een hond. De dieren ruiken de chemische samenstelling van TNT. De geur van metaalscherven negeren ze, zodat ze veel sneller te werk gaan dan metaaldetectoren. Bovendien zijn ze te licht om de mijn te laten ontploffen.

Hoe de herorats landmijnen ontdekken

Niet alle ratten zijn geschikt. De “slimmeriken” worden geselecteerd en getraind met een klik- en beloningsmethode. Als ze een mijn gevonden hebben en de aarde van het oppervlak van de mijn krabben, horen ze een klik en krijgen ze een beloning. Vervolgens

is het de opruimingsdienst die - goed beschermd - de mijn opruimt. Er zijn nog altijd landen die tot op heden niet mijnenvrij zijn, maar waar de operaties stopgezet zijn vanwege gebrek aan financiering of gebrek aan vergunningen (bureaucratie!)

TBC

Intussen besliste Apopo ook de strijd aan te gaan tegen TBC in **Tanzania, Mozambique** en **Ethiopië**.

TBC is een infectieziekte die de longen aantast, ontzettend besmettelijk is en dodelijk indien niet behandeld. Een besmetting gebeurt gewoon via de lucht tijdens het spreken, hoesten of niezen. Wie ziek is, kan op die manier 15 anderen per jaar besmetten. Zonder behandeling kan de helft van de patiënten overlijden. **10,4 miljoen mensen** raken elk jaar besmet met TBC, 3 miljoen krijgen geen diagnose en 1,8 miljoen mensen sterven aan de ziekte.

Zie je de vicieuze cirkel in ontwikkelingslanden al voor je?!

De opgeleide ratten detecteren TBC enorm veel sneller dan de klassieke test (15 minuten tegen 4 dagen) en bovendien vinden ze er tot 40% méér. Het vergt maanden training, maar een goede rat kan aan een petrischaaltje in 2 of 3 seconden ruiken of er besmetting is of niet.

Subsidies en steun

Al eten ratten niet zoveel als honden, ze kosten toch geld, degenen die hen trainen ook, verzekeringen ook, de bureaucratie van een land ook ... kortom, zonder geld gaat het niet. Apopo ontving in 2016 voor 4 miljoen euro aan subsidies en donaties.

Apopo is erkend door de Belgische federale overheid als non-profitorganisatie die zelf belastingcertificaten mag uitgeven aan wie de organisatie steunt. Als je dus meer dan 40 euro stort, is het in dat kalenderjaar aftrekbaar van je belastingen. Ik geef hieronder het banknummer in de hoop dat jullie een beetje overtuigd zijn van het nut van de heldhaftige ratten.

Ik had een gesprek met Esther Haalboom, zij is de executive secretary van Apopo in Antwerpen. Zij heeft deze tekst nagekeken en aangevuld waar nodig. Je kan haar ook uitnodigen om voor een gezelschap te komen spreken.

Steunen kan op: BE24 0013 8706 5038 GEBABEBB

www.apopo.org

APOPO VZW, BELGIAN OFFICE - belgium@apopo.org

“Dat wordt later vast en zeker een journalist”

Dat hoorde ik mijn ouders en familieleden vaak zeggen toen ik nog heel jong was. Elke kleine of grote gebeurtenis was goed om “een opstel” over te schrijven. Dat noemde men toen zo. Ik herinner mij dat ik vanop de zijleuning van de salonzetel commentaar gaf bij een fictieve rit van de Ronde van Frankrijk. In het onderwijs had ik het geluk om inspirerende leerkrachten te hebben. Zij brachten mij niet alleen de liefde voor de taal bij maar door hen ontdekte ik het werk van vele boeiende kunstenaars en schrijvers.

In mijn laatste jaar middelbaar wist ik begot niet wat ik “later” zou willen worden. Tot een kennis van mijn ouders startte als pr-verantwoordelijke bij het NTG (Nederlands Toneel Gent). Omdat ze wist dat ik actief was voor de schoolkrant en een eigen artistiek-literair tijdschrift was gestart (Bits, later gefusioneerd met het literair tijdschrift Bries), bood ze mij een NTG-perskaart aan. Ik kon vanaf dan elke persconferentie volgen, acteurs en regisseurs ontmoeten en interviewen.

De praktijk als leerschool

“Later” bleek dat een levensbepalende keuze te zijn geweest. De sterren stonden gunstig in die tijd. Een vriend die voor de krant Vooruit schreef (nu De Morgen) raadde mij aan om te solliciteren als freelancer. Zo gezegd, zo gedaan. Redacteur Cé (Cesar) van der Poel was mijn mentor. Dat had je toen nog. Hij zette mij op het goede spoor.

Overstap naar de radio

Een VRT-journaliste contacteerde me en vroeg of ik geen zin had om voor Radio 2 Oost-Vlaanderen te werken. Daar had ik wel oren naar. Ofschoon ik geen enkele radio-ervaring had, zette ik toch onverschrokken de stap.

Een nieuw medium en een nieuwe wereld gingen voor mij open. Een heerlijke tijd. In die periode maakte ik de verplichte omschakeling mee van het zogenaamde “lange” interview naar het interview dat geen seconde langer mocht duren dan drie minuten. Elke journalist hekelde de regel, maar na verloop van tijd bleek dat je ook in drie minuten heel veel kwijt kan.

Dit is een sterk verkorte versie van het verhaal van Christian. Het hele artikel kan je lezen op onze website via de QR-code

Aan de slag als freelancer

Wat toen gold, geldt ook nu nog: om als freelancer rond te komen moet je je krom werken. Gelukkig kon ik het combineren met een ambtenarenjob en later met dat van zelfstandig zaakvoerder van een theaterbureau. Daardoor kon/kan ik zelf bepalen waarover ik wilde schrijven of reportages maken.

Eén tip van mijn mentor blijft mij, alsof het een mantra is, tot vandaag bij: “Onthoud het goed: je kan elke dag van je leven iets bijleren. Blijf nieuwsgierig.” Dat heb ik ook altijd gedaan. Mijn ogen en oren staan voortdurend in een “wat kan ik hiermee doen”-modus. De jacht op primeurs (die adrenaline, zalig!). Informeren. Reflecteren. Nieuwe ideeën.

• Tijdens de live-uitzending van de radiotalkshow ‘Zinding’ met links Marc Bockstaele (ere-hoofdcommissaris van Gerechtelijke Politie) en advocaat Walter Van Steenbrugge (midden).

Tussen Droom en Daad

Recent startte ik, na bijna twee jaar onderzoek en vanuit een zeker buikgevoel, samen met mijn echtgenote de online “Positiviteitskrant Tussen Droom En Daad”. Over verhalen en mensen die meer aandacht verdienen dan ze in de media krijgen. We doen het met veel goesting. Als tegengewicht en ook wel een beetje als experiment. Deze vorm van journalistiek doet je ook anders kijken naar het nieuws. Journalistiek is jezelf constant heruitvinden.

Journalistiek zit altijd in de frontlinie. Het is en blijft een “levensschool” en het nobelste beroep ter wereld. Blijf vooral “verschillig”!

VJV-LID STELT ZICH VOOR

Nieuw
lid

Dirk Van de Gaer

Ik ben op 24 juni 1965 geboren in het Hagelands dorp Houwaart. Na een tussenhalte in Ramsel belandde ik met mijn gezin in Aarschot. Mijn beroepsloopbaan situeert zich in het HR-gebeuren, meer specifiek rond selecties en aanwervingen van personeel bij de Vlaamse Overheid. Sinds 2009 ben ik actief als journalist in de regio.

Van HR tot journalistiek

Mijn opleiding was niet journalistiek of communicatie, maar wel 'Personeelswerk' bij de Sociale Hogeschool Heverlee. Hierin zaten uiteraard wel communicatievakken en ook interviewtechnieken voor selecties, wat ik dus als journalist goed kan gebruiken.

Mijn begin als journalist is er eerder toevallig gekomen. Ik was vroeger ook al zeer actief in het verenigingsleven en nam bij die verenigingen vaak het PR- en website werk op me. Voor de Stichting Levend Erfgoed bijvoorbeeld maakte ik heel wat artikels voor hun tijdschrift.

Toen ik begin 2009 zag dat Het Nieuwsblad op zoek was naar bloggers voor hun nieuwssite, diende ik mijn kandidatuur in. Ik kon meteen beginnen. Ik heb van in het begin hard gewerkt aan een netwerk binnen de regio, wat vrij goed vlotte gezien mijn activiteiten bij diverse verenigingen. Aan de heer Frans Deboes, verantwoordelijke schepen PR & Communicatie van de stad Aarschot toen, heb ik veel te danken om gelanceerd, lees opgenomen, te geraken in de journalistenwereld.

Mensen zijn nog steeds geïnteresseerd in wat dichtbij hen gebeurt

Ik breidde mijn werkgebied uit tot Kampenhout en Scherpenheuvel-Zichem toen ik voor De Streekkrant en De Zondag (Roularta) aan de slag kon. In 2012 lanceerde Het Nieuwsblad het magazine Rondom en ik koos uiteindelijk om deze nieuwe uitdaging aan te gaan, waar ik nog steeds geen spijt van heb. Het magazine werd later afgestoten door Het Nieuwsblad, maar bestaat nu nog steeds onder de naam Passe-Partout. Een gratis magazine dat zich op het regionale toespitst. Sinds 2012 werk ik voor Het Nieuwsblad zelf.

Ik doe dit, in bijberoep uiteraard, nog steeds heel graag en ik ben blij dat ik met mijn lidmaatschap bij de VJV de nodige steun kan vinden in deze tijden dat het voor journalisten niet altijd zo eenvoudig is. Er verandert zeer veel in onze materie en de regelgeving is niet altijd zo duidelijk. Weten dat je kan terugvallen op de nodige ondersteuning en kennis, geeft dan wel een goed gevoel. De ervaring van een jaar nu als lid is dat ik makkelijker toegang, lees accreditatie, krijg voor speciale persmomenten.

VJV-LID STELT ZICH VOOR

José Tyteca

Ik woon in Steenkerke in de Westhoek, een deelgemeente van Veurne. Ik run samen met mijn echtgenote Monique Soubry een vennootschap (GCV). We maken diverse videoreportages en maken foto's en artikels voor regionale kranten. We doen op freelance basis camerawerk voor het VRT-nieuws (reeds meer dan 25 jaar) in de Westhoek (voornamijk calamiteiten en faits divers), alsook voor de regionale tv (Focus-Wtv). Eigenlijk heb ik een loopbaan van 30 jaar als leraar achter de rug in de Hotelschool van Koksijde waar ik praktijkleraar service was. Ook toen reeds deed ik in zelfstandig bijberoep video- en fotowerk voor verschillende nieuwssites en kranten.

Iedere avond een spreeuwenballet te bewonderen in Steenkerke bij Veurne

In Steenkerke bij Veurne is er sinds enkele weken iedere avond een spektakel te bewonderen wanneer duizenden spreeuwen hun slaapplaats opzoeken in bomen in het dorp.

De spreeuwen verzamelen eerst op de velden in de omgeving om dan omstreeks 21 uur massaal hun slaapplaats op te zoeken. In grote zwermen komen ze uit alle windhoeken aangevlogen waarbij ze sierlijke capriolen maken in de lucht. Iedere avond kiezen de zwermen dezelfde bomen en struiken uit in het dorp om er te overnachten wat gepaard gaat met een luidruchtige verwelkoming.

Voor spreeuwen is aanvliegen en verzamelen in groep een soort van verdedigingsmiddel tegen roofvogels, die door de massa vogels en hun plotse bewegingen moeite hebben om er een uit kiezen. Het is een raadsel dat de vogels nooit met elkaar in botsing komen. Volgens spreeuwenkenners houden de spreeuwen telkens een zevental soortgenoten in de gaten die naast hen vliegen en vliegen ze ook zo veel mogelijk aan dezelfde snelheid. Een spreeuwendzwerm kan soms uit meer dan honderdduizend vogels bestaan.

Iedere avond te bewonderen in Steenkerke bij Veurne. Normaal verzamelen de spreeuwen begin of halfweg de maand september of zelfs nog later in het najaar, maar waarom ze dit jaar reeds in de maand augustus zo massaal opduiken is voorlopig een raadsel.

Dat schouwspel is reeds meerdere weken bezig

De groep is ondertussen uitgegroeid tot meerdere duizenden spreeuwen.

Vogelliefhebbers en andere bezoekers met fototoestellen hebben ondertussen ook Steenkerke gevonden en staan sinds er richtbaarheid aan gegeven is klaar omstreeks 21 uur om het schouwspel gade te slaan. Toeristen kwamen speciaal van de kust naar Steenkerke om het schouwspel te bewonderen. Sommigen zagen er een zeehond in anderen dan weer een walvis. Ondertussen is de zwerm vertrokken naar een andere slaapplaats omdat ze hier teveel verstoord werden.

VJV-LID STELT ZICH VOOR

Harry Van Hest

Harry begon ooit bij Roularta en is nu een veelgevraagde freelance redacteur. Daarenboven is hij ook een vlotte presentator en als 'hofnar', communicator tussen het bestuur en het volk, versterkt hij nu ook zo de bestuursraad.

Was ik een journalistieke kleuter?

Dat nog net niet, maar ik zat nog maar pas in de lagere school toen ik vond dat elke zichzelf respecterende vereniging een tijdschrift 'moest' hebben. Twee problemen echter. Ik had geen vereniging en ik had al helemaal geen tijdschrift. Om dat op te lossen, begon ik een clubje samen met mijn broer, mijn nichtje en haar broer. Eerste probleem opgelost.

Dus was er de volgende uitdaging: een tijdschrift. Ik had nog maar amper leren schrijven, dus iets zelf publiceren was geen optie. Maaaar... via de school was ik geabonneerd op het tijdschriftje 'Taptoe', dat vol stond met grappige verhaaltjes en vooral stichtende tips voor voorbeeldige collegejongetjes.

Dat tijdschriftje werd het maandblad van onze club: nadat ik Taptoe van voor naar achter had gelezen, leende ik het op reguliere tijdstippen aan de 'clubleden' uit. Deze 'koekoeks-uitgeverij' stopte, toen mijn exemplaatjes verdwenen samen met de oude kranten, waardoor mijn archief niet meer compleet bleef.

Het kistje

Mijn redactionele ambitie werd pas echt realiteit toen ik een jaar of twaalf was. Ik was toen een zeer actieve padvinder – ik deed aan zoveel mogelijk activiteiten mee, om zo min mogelijk met schooltaken bezig te hoeven zijn. Toen de groepsleiding met een tijdschrift wilde beginnen, met een vertegenwoordiger van elke afdeling, was ik, als jongverkenner, er als de kippen bij.

De eerste redactieraad draaide vooral rond het zoeken van een naam voor ons tijdschrift. Het 'moest' een naam zijn die met de scouting te maken had, een naam met inhoud, iets dat iedereen begreep,... . Als jongste redactielid voelde ik me geweldig onzeker tussen al die veel oudere verkenners, voortrekkers en leiders. Dus braaf mijn vingertje opstekend gooide ik plots mijn voorstel in de groep en zei 'Het kistje'. Iedereen zweeg een moment tot er iemand zei 'Dat klopt, een kist heeft doorgaans inhoud en dat refereert met de tropenkoffers waar al onze takken constant gebruik van maken. Goed idee dus laten wij dat doen'.

Apetrots was ik toen enkele weken later ons eerste nummer uitkwam. Een gele cover met daar een zeerovers kist op met glinsterende inhoud. En dan een aantal A4 pagina's met informatie over de verschillende afdelingen waar ik ijverig aan meeschreef. Na twee of drie edities was de lol er al af en verdween 'Het Kistje' in de archieven. Maar ik had mijn eerste redactionele ervaring gehad!

Vanaf dan duurde het even eer ik weer achter de typemachine kon kruipen. Mijn carrière als presentator kreeg namelijk stilaan vorm. Toen ik kon beginnen bij Roularta als promotieman, kwam mijn droom helemaal uit. Naast het organiseren en presenteren van events voor de uitgeverij mocht ik stilaan ook redactionele verslagen schrijven (zie vorige twee edities van ons VJV-jaarboek).

Helemaal mooi werd het toen ik daarbij doorgroeide als freelance presentator en dat kon combineren met opdrachten als freelance journalist voor de artiestenwereld. De collectie foto's en pittige verhalen die dat opleverde blijven zalige souvenirs die mij brachten tot waar ik nu sta, een trots lid van het VJV!

VJV-LID STELT ZICH VOOR

Freddy Michiels

Freddy Michiels (1942) is journalist/auteur, geboren in Heist-op-den-Berg, getogen in Antwerpen. Hij was hoofdredacteur van o.a. Antwerpse Post, Teletip, Jet Magazine, Film Club, Special Video, WOEf, Ambassadeurs, Collector Revue en KMO-Insider. Hij is nog steeds zelfstandig journalist voor diverse media. Daarnaast is hij auteur van meerdere boeken over Antwerpen en misdaadromans. Meer kan je vernemen via zijn website: www.freddymichiels.com

Voor het geld danst de beer

De crisis in de 'gedrukte' media laat zich vooral voelen door het aanzienlijk verminderd aantal advertenties dat zij kunnen verkopen. De redacties van de verkochte media (dagbladen, weekbladen, magazines) toonden zich vóór de komst van VTM (1989) niet onmiddellijk toegankelijk voor de commerciële afdeling van het bedrijf, als deze afdeling al bestond. Cultuur, opinie, vrijheid van meningsuiting lieten zich niet beïnvloeden door de aanwezigheid van dure advertenties die de aandacht trokken. Daar is sedertdien grote verandering in gekomen.

Ik heb het grote voorrecht gehad opgeleid te worden in de journalistiek door de uitvinder (in Vlaanderen) van de zogenaamde publi-reportages: Clovis Baert. Samen met Gerard Smets stichtte hij Antwerpse Post, een huis-aan-huisblad waarin Clovis Baert commerciële artikels schreef alsof het nieuws was. Met af en toe een gigantisch succes.

Iedereen die nadien in het spoor trad van Clovis Baert werd door de beroepsjournalisten nagewezen of zelfs uitgespuwd. Perskaarten werden hen geweigerd.

Hun aanwezigheid op persconferenties werd aanvankelijk met tegenzin toegelaten. Hun stem werd weggehoond. Eén van die omhooggevallen journalisten, die één of twee artikels per week schreef, zei mij ooit, omdat ik hoofdredacteur was van een huis-aan-huisblad: 'Jij wordt betaald om de achterkant van de advertenties vol te schrijven'. En dat moest dan een belediging zijn. Sommige journalisten (zoals Johan Anthierens) moesten ooit hun perskaart inleveren omdat ze meewerkten aan commercieel getinte artikels.

Elk medium aanvaardt vandaag publi-reportages

Ondertussen zijn we enkele decennia later en stellen we allemaal de implosie van de gedrukte media-oplage vast. Journalisten worden ontslagen of verplicht zelfstandig te worden (freelancers) om het economisch evenwicht te bewaren. Dezelfde mensen die vroeger neerkeken op de redacteurs van huis-aan-huisbladen of schrijvers van publi-reportages, komen plots aan de deur van deze vroeger geplaagde soort kloppen om werk te krijgen. Hoogmoed werd verwezen naar de bedelstaf.

Een publi-reportage is een informatieve advertentie die gepubliceerd wordt onder de vorm van een artikel, maar eruit ziet als een reportage, dus zonder opdringerige toeters en bellen. In feite is het een bedrijfsreportage waarvan de inhoud niet door de journalist maar door de opdrachtgever (het bedrijf waarover geschreven wordt) bepaald en goedgekeurd wordt. Bij onze noorderburen wordt deze lichtjes misleidende vorm van informatie 'advertorial' genoemd.

Vandaag aanvaardt nagenoeg elk gedrukt medium deze vorm van publiciteit, ook de zogenaamde kwaliteitsmedia zoals De Tijd, Knack of Trends.

Geld vervangt beroepseer

Er is de voorbije decennia jaar veel veranderd. Zogenaamde kwaliteitskranten, weekbladen of magazines moeten trachten te overleven door de (strengere) maatregelen van weleer te versoepelen. Het merendeel van de advertenties in de kranten zijn momenteel producten (waar vroeger voor geadverteerd werd) die door de kranten zelf aangeprezen en aangeboden worden. Je kan potten, pannen, elektrische fietsen, tuinmateriaal en noem maar op rechtstreeks kopen bij onze kranten via paginagrote advertenties die niemand betaalt. De kranten krijgen een korting op de verkoop. Zoals bioscopen meer verdienen aan hun horeca (dranken en popcorn) dan aan het filmticket, zo zijn onze kwaliteitskranten marktkramers geworden uit noodzaak.

➤ Een uitgebreide versie van dit artikel, doorspekt met voorbeelden en anekdotes, kan je op onze website lezen via de QR-code

Wat zegt het Mediadecreet?

Het Mediadecreet (van 27 maart 2009) is niet van toepassing op de onafhankelijke, privaat uitgegeven media maar wel op onze Vlaamse radio- en televisieomroepen. De Vlaamse Regulator voor de Media heeft op 28 oktober 2013 wel een signaal gegeven dat deze evolutie niet verenigbaar is met de toepassing van de regelgeving en met het belang van de kijker. Conform de Europese Richtlijn AVMD dient elke televisiereclameboodschap – in welke vorm ook – met een duur van minder dan 12 minuten te worden beschouwd als een reclamespot. De huidige Vlaamse regelgeving heeft een dergelijke minimumduur niet opgelegd voor publi-reportages. De Europese Commissie heeft de Vlaamse Gemeenschap recent op deze problematiek gewezen.

VJV-LID STELT ZICH VOOR

Nieuw lid

Wouter Polspoel

Al op heel jonge leeftijd wist ik wat ik later wilde worden: profvoetballer, zoals haast al mijn toenmalige vriendjes. Toen met de jaren steeds duidelijker werd dat de kans groot was dat dat niet zou lukken, was er gelukkig nog mijn andere droom: journalist, redacteur of auteur worden. Vandaag is dat effectief mijn beroep en ben ik meer dan tevreden met the next best thing.

Wartoe een droom als profvoetballer leiden kan

Na een opleiding economie-moderne talen ging ik communicatiewetenschappen studeren. Gefascineerd door de Tweede Wereldoorlog, schreef ik als masterproef een analyse van de filmische representatie van het Nürnbergtribunaal. Aansluitend volgde ik ook een lerarenopleiding.

Na mijn studies ging ik aan de slag als eindredacteur bij Het Laatste Nieuws. Na tweeënhalf jaar met werkdagen – soms zondag inclus – die standaard bestonden uit drie à vier onbetaalde overuren die de job finaal flink onderbetaald maken en me tijdelijk deden stoppen met mijn hobby voetbal, hield ik het daar voor bekeken. Ik koos voor een job als leerkracht Nederlands en geschiedenis in het middelbaar onderwijs, op zoek naar meer rust en een functie waarin kwaliteit weer zou primeren boven kwantiteit. Vier jaar lang gaf ik les.

Het schrijven bleef kriebelen

Na het eerste jaar lesgeven begon ik de pen echter te missen, waarna ik, naast mijn job als leerkracht dus, op freelancebasis aan de slag kon bij Palindroom, een contentbureau gespecialiseerd in teksten voor en over de architectuur- en bouwsector en vooral bekend van de website Architectura. Na drie jaar freelancen waarin mijn huidige baas me twee keer de vraag gesteld had vast aan boord te komen, zette ik dan toch de stap naar een fulltime job bij Palindroom, waar ik nu vier jaar werk en hoofdredacteur ben van Circubuild, een website rond circulair bouwen die ik zelf mee heb opgestart.

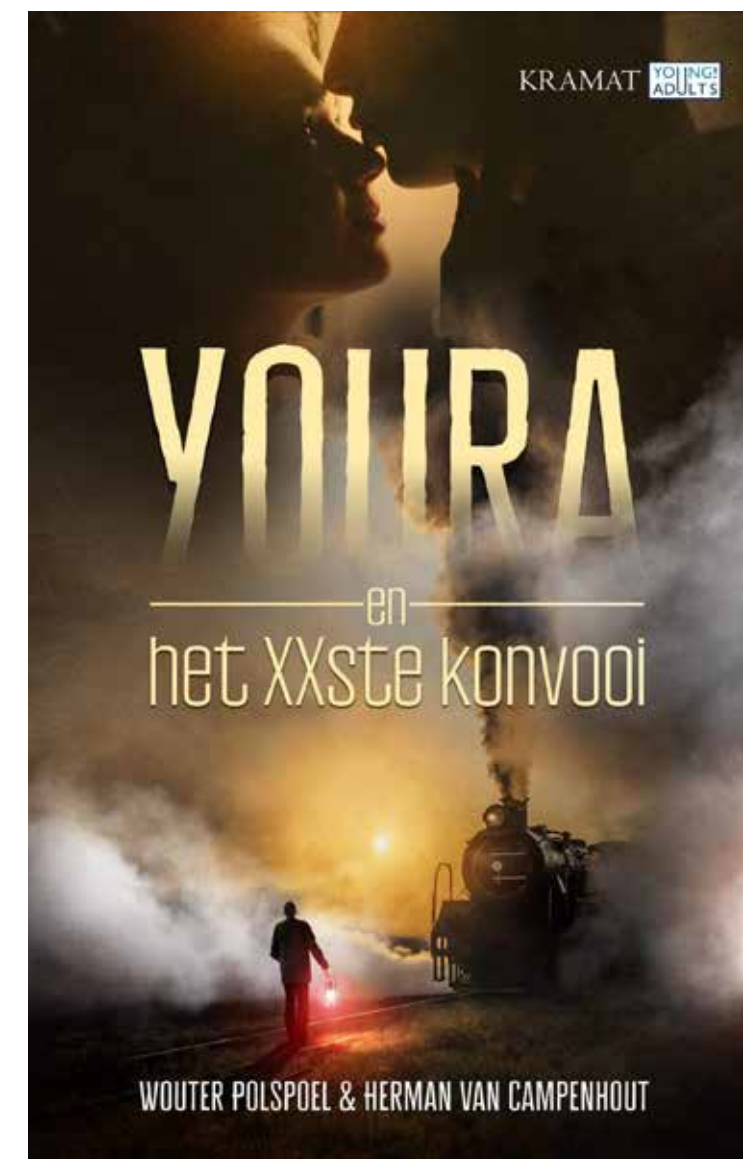
Nu en dan schrijf ik ook artikels voor enkele vakmagazines waar Palindroom de redactie voor doet, of rechtstreeks voor bouw- of architectuurgerelateerde bedrijven als die een of andere tekst nodig hebben.

Gecombineerde job

Ik schrijf ook jeugdboeken, samen met Herman Van Campenhout. Deze gevierde jeugdauteur leerde ik kennen toen ik nog leerkracht was, op school aan leerlingen kwam vertellen over het schrijversbestaan. Ondertussen hebben we al vier boeken uit: Youra en het XXste konvooi, De mollen van Petit Bois, Muurziek en Enkeltje Mars. Momenteel zijn we bezig aan ons vijfde boek, dat Mysterie in Artis zal heten.

Ik ben heel tevreden met mijn gecombineerde job. Als je mij vraagt waarom, dan is het antwoord niet zo origineel, denk ik: ik schrijf gewoon heel erg graag. De reden daarvoor is tweeledig. Eén: ik kan het vrij goed – of toch beter dan andere dingen – en twee: het geeft me veel voldoening om elke dag – of elk jaar, in het geval van een boek – meerdere zelfgemaakte eindproducten af te leveren. Teksten die – al zal ik ook wel eens een foutje maken – bovendien taalkundig juist zijn, iets wat steeds zeldzamer lijkt te worden, vind ik persoonlijk; correct taalgebruik lijkt dezer dagen geen must meer.

Is het mijn droomjob? Neen, want die was echt wel profvoetballer. Ik sta zeker niet elke dag juichend op omdat ik weer mag gaan schrijven, maar ik sta ook niet met tegenzin op, en dat vind ik al bijzonder veel waard. Het klinkt misschien cynisch, maar werken is en blijft voor mij in de eerste plaats gewoon een middel om geld mee te verdienen. Mijn haar komt ook stevast omhoog wanneer ik een of andere post zie op sociale media met de hashtag #lovemyjob of #froledda's. Immers, ik hou ook van mijn job en collega's, maar hoeft dat niet van de daken te gaan schreeuwen of dat bevestigd te zien middels enkele reacties op een post én ik spendeer elke kostbare minuut liefst aan die job zelf.

VJV-LID STELT ZICH VOOR

Augustus 1978 - september 2022: 44 jaar (!!) inzet voor **Krant van West-Vlaanderen**

Het begon voor mij als 17-jarige toen ik nog op de schoolbanken zat en een briefje schreef naar Roularta om te mogen schrijven voor hun weekblad. Mijn eerste bijdrage was klein, maar het deed mij wel iets toen dit was verschenen. En zo groeide het, van een regionaal tekstje over het verenigingsleven, naar andere activiteiten. Er kwam al wat meer ruimte voor mezelf vrij, het aanbod regionaal nieuws begon ruimer te worden. Ik begon ook zelf foto's te nemen. Met vallen en opstaan, want ja... foto's nemen, vooral goede foto's, is niet zo evident.

Krant van West-Vlaanderen op de nationale muziek-kaart

In de jaren tachtig kwam ik ook in de nationale muziekwereld terecht. De promomensen van de platenfirma's nodigden we uit naar de villa van Roularta in Roeselare voor een kennismaking, diner, rondleiding in ons bedrijf. Ook veel artiesten zoals Günther Neefs, Dana Winner, Get Ready!, Wendy Van Wanten, Clouseau... vonden de weg naar Roularta.

Heerlijke jaren

Wat maakten we in de voorbije jaren leuke momenten mee: van onvergetelijke ontmoetingen met Julio Iglesias, Eros Ramazzotti, Roxette, Bryan Adams, Cliff Richard tot mooie perstrips met Geert Hoste én het Virgin-vliegtuig naar Barcelona, Nice, Milaan...

We beleefden zoveel mooie momenten! Ook de Nederlandse artiesten vergeet ik niet. Van de start van Marco Borsato in Vlaanderen tot zelfs het begin van Frans Bauer in ons land. Met André Hazes heb ik een speciale band. Toen hij in augustus 2021 in 'Tien-om-te-Zien' optrad, zag hij mij staan en kreeg ik een hartelijke knuffel.

Weet je wat belangrijk is én waarom ik ook na 44 jaar in deze journalistieke wereld nog altijd welkom ben? Gewoon omdat ik de juiste woorden op papier zette, die uitgesproken waren door regionale mensen of artiesten. Ik laat vooraf de meeste teksten even nalezen. Ook dat waarderen de artiesten en andere mensen. Pas dan ben je goed bezig en zijn je contacten tevreden. (PADI)

Dit is een korte versie van het verhaal van Patrick. Lees meer op onze website via de QR-code

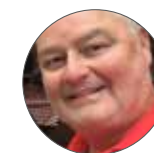

Patrick Depypere

VJV-LID STELT ZICH VOOR

Thierry Missiaen

In mijn jonge jaren spendeerde ik tien jaar aan de 'radio', in alle mogelijke gedaantes, ik nam toen ook de pen ter hand en schreef over het medium. Het werd een rode draad in mijn leven. Niettegenstaande ik ook vooral een "reclamejongen" was, haalde ik altijd weer de pen boven. Radio gaf me door de jaren heen de mogelijkheid. Dit is mijn recent artikel over de man, die me veel leerde en die het 'van radioman tot miss-maker' schopte.

Ignace Crombé: van radio- tot 'miss maker'

Ignace Crombé (65) overleed op 9 augustus 2022. Geen (populair) medium dat er niet over bericht. De stukjes zullen meestal hetzelfde uitgebreide verhaal vertellen. Toch zal één periode in zijn leven onbelicht blijven. De Kortrijkzaan startte zijn carrière bij... de radio. Radio Gemini was zijn springplank naar meer, veel meer.

Begin jaren 80 werd Ignace Crombé, als student aan de Kortrijkse hogeschool – richting marketing – (Hantal) al heel snel praeses van de bekende studentenclub 't Distributeurke. Onder zijn bewind volgden feesten, mosselsoupers en andere activiteiten elkaar in snel tempo op. In de lente van 1981 solliciteerde hij bij Radio Gemini dat toen nog – uit veiligheidsoverwegingen – 'n studio's in Moeskroen had staan. Ignace werd de spilfiguur van twee uur studentenradio op de donderdagavond.

Als Ignace Blokker haalde hij hele containers studiegenoten voor de microfoon. De studio zat meestal afgeladen vol. Radioprogramma's werden vaak... feestjes. Luisteraars ontdekten een nieuwe vorm van radiomaken. Vooral toen de eigen fanfare van 't Distributeurke live muziek ging spelen. Voor de Kortrijkse studenten een ideale uitlaatklep.

Gemini, dat tot dan in die middens niet echt was doorgedrongen, had er een ideale ambassadeur aan. Na zijn studies startte Ignace organisatiebureau Animô. Het radioprogramma op Gemini evolueerde mee. De studenten verdwenen en maakten plaats voor meer 'wereldse' activiteiten en gasten. De circumflex op de naam Animô zorgde – hoe klein ook – voor extra aandacht. Het typeerde zijn drang naar perfectie, waarbij de details het verschil maakten.

Dit artikel verscheen op 9/8/222 op Radiovisie.eu

Hoe het verder ging met Ignace Crombé lees je in het uitgebreide artikel van Thierry Missiaen op onze website via de QR-code

VJV-LID STELT ZICH VOOR

Marc Verachttert

Marc Verachttert is tuinjournalist en tuinarchitect. Hij publiceert in o.a. Het Nieuwsblad en magazines als Chic Gardens en Jardin&Loisirs. Samen met Gil Claes realiseert hij praktisch geïnspireerde TV-tuinenprogramma's voor diverse zenders.

Tuinhelp via de media

Tuinen, ze zijn van alle tijden maar wel steeds helemaal anders. Ze evolueren de laatste tijd ook razendsnel, om meerdere redenen. Uiteraard het veranderende klimaat met steeds langere droogte- en ook hitteperiodes, afgewisseld met dagen van zelfs extreme regenval. Geen traditionele tuin die er mee weg kan. Maar onze tuinen worden ook steeds kleiner. We wonen -en het zal door de energieprijzen zeker nog versterkt worden- graag in de stad of dicht bij openbaar vervoer. Het impliceert kleinere bouwpercelen en dus ook kleinere tuinen. Toch wil iedereen er dezelfde veelzijdigheid en gebruikscomfort als in grote tuinen, maar wellicht niet het werk dat er tegenover staat. Het vraagt inspiratie, materialen- en plantenkennis én inzicht in ecosystemen. En daar zijn wij tuinjournalisten voor. Wij helpen op alle mogelijke manieren en inspireren zonder daarbij in elke tuin apart te moeten langsaan.

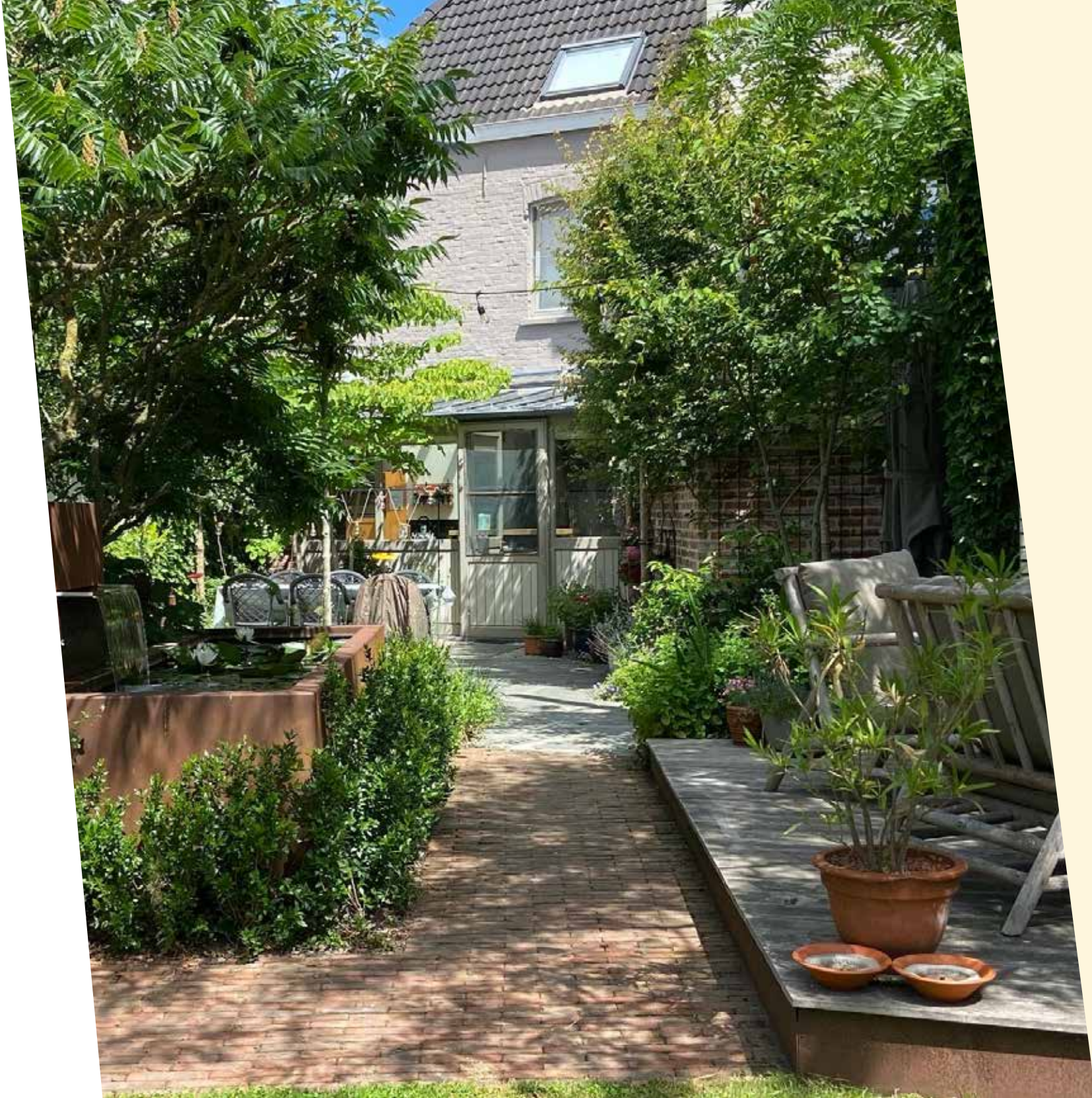
Woorden zetten aan tot actie

Voor mij begon het allemaal met bezig zijn in eigen tuin. Ik hield praatjes over bloemen en planten op onze nationale tv-zender. Later volgden ook artikels in magazines en dagbladen, en tuinboeken. Hun titels zijn ineens uiting van het evoluerende tuinenlandschap in ons land en de buurlanden. Topper in mijn boekenreeks is zondermeer het Zakboek voor de Klimaattuin (Lannoo), een praktisch boek dat ik samen met collega Bart Verelst schreef.

Nu ligt er een vervolg klaar: Zakboek voor de Sponstuin, waarin we mensen op weg zetten om in eigen tuin maximaal regenwater op te vangen, het te laten infiltreren en het er op de meest natuurlijke wijze te bufferen zodat het (zonder omwegen)- terug ten goed komt aan planten, dieren en natuurlijk ook aan ons eigen tuincomfort. Tuinen zijn en moeten er blijven om te genieten.

Als ik door mijn werk ook maar één steen in de rivier heb kunnen verleggen, lees: een steen heb kunnen laten vervangen door groen in tuinen, is mijn missie als tuinjournalist geslaagd. En oh ja, er mogen gerust meer tuinjournalisten bijkomen! Hoe meer er over tuinen en groen gepubliceerd wordt, hoe beter voor milieu en klimaat en dus ook voor de fysieke en mentale gezondheid van iedereen.

Contact: MLM.Verachttert@gmail.com

VJV-LID STELT ZICH VOOR

Chris Rachel Spatz reist de wereld rond om in Joodse voetsporen te lopen en daarvan te getuigen in het magazine *Joods Actueel*. Eerder schreef ze de reisgidsen *100 X Parijs* en *100 X Praag* voor uitgeverij Lannoo. Ze geeft ook voordrachten over haar reizen. Dit sluit aan bij jaren actief te zijn geweest als reisbegeleidster, na een vroegere carrière in het onderwijs. Voor boekrecensies reist ze vaak beschreven locaties na, wat een extra dimensie toevoegt aan het verslag. Ze is een culturele zwerfkat vooral gefocust op historische achtergronden. Daarvan getuigen de artikels op de Nederlandse site *Historiek*.

Chris Rachel Spatz

Koninklijk Museum Schone Kunsten Antwerpen: EEN OPEN HUIS

Pompejaans rood hand in hand met glanzend wit

Elf jaar geduld wordt beloond. Het resultaat van het vernieuwde Koninklijk Museum voor Schone Kunsten Antwerpen (KMSKA) is verbluffend. Vanaf 24 september 2022 staat de grootste en kostbaarste collectie van Vlaanderen weer open voor het publiek. De expositieruimte is met zo'n 40% uitgebreid. Geen uiterlijk zichtbare uitbreiding die buiten de lijnen van het statige gebouw kleurt, maar een 'inbreiding'.

De signatuur van dit architecturaal hoogstandje is van Kaan Architecten. De ontwerpers respecteerden de prachtige historische zalen met hun intieme kleuren, zoals Pompejaans rood en olijfgroen, dat o.a. op werk van Rubens schittert. Daarnaast schiepen ze ruimte die de bezoeker dropt in een strakke wereld vol licht en glanzend wit. De James Ensor vleugel is een scharnier tussen beide. De 104 treden van de 40 meter lange trap, de 'Stairway to Heaven', doet zijn naam alle eer aan en leidt naar de verdieping. Wie de lift neemt, wordt ook daarin esthetisch verrast. Het samengaan van die twee sferen is uiterst harmonieus.

Net zoals het soms naast elkaar presenteren van werken met een spagaat van enkele eeuwen, niet alleen interessant en verfrissend, maar ook ontroerend kan zijn. In de maagdelijk witte zalen komen de drie grote thema's: Licht, Vorm en Kleur dan ook best tot hun recht.

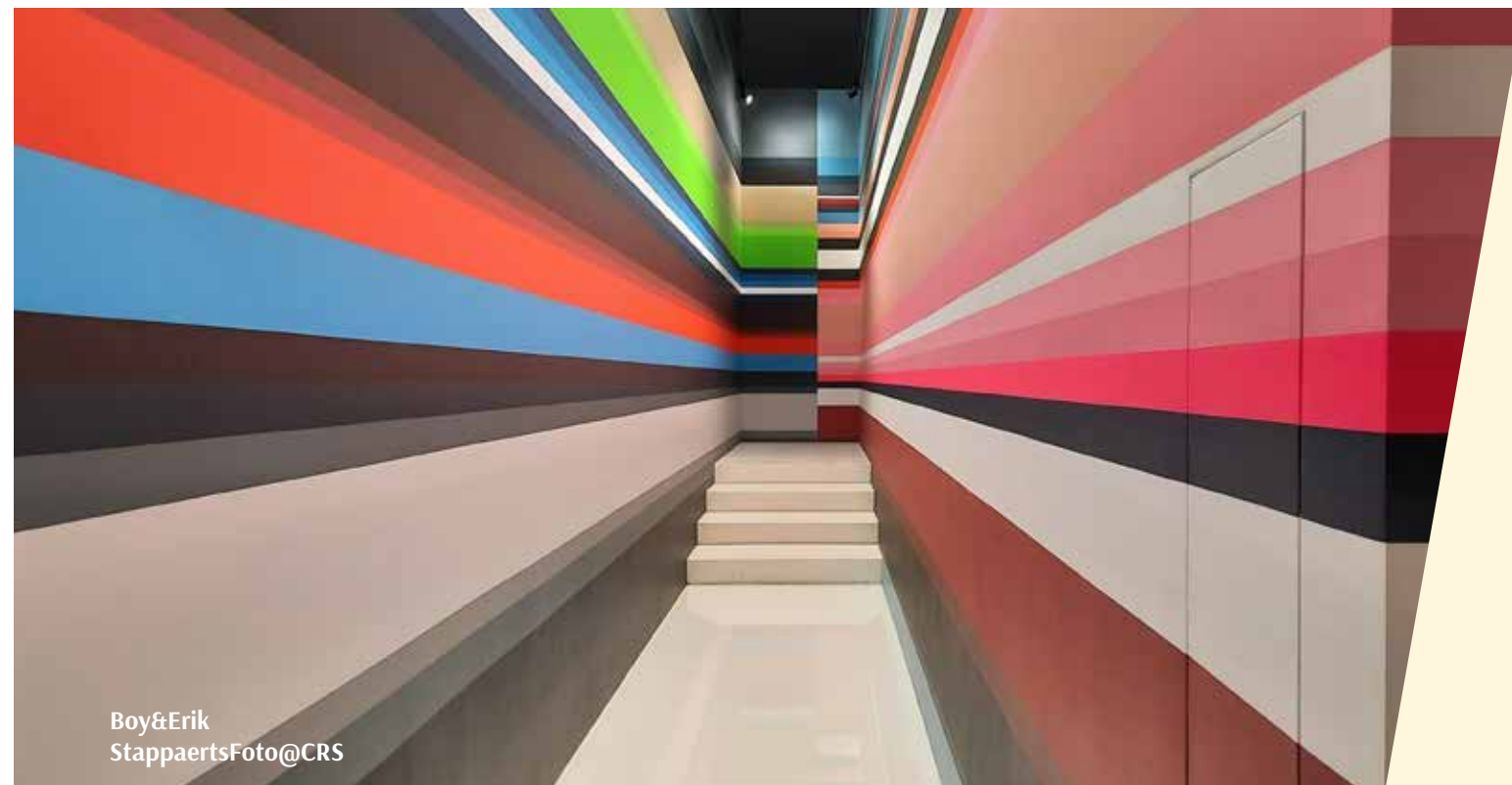
De huidige presentatie omvat 650 van de 8500 kunstwerken. Prijskaartje voor het hele project: een slordige 100 miljoen euro.

Een eigentijds museum

Op touchscreens kan ingezoomd worden op details. Tussen de topstukken staan tien nieuwe werken in uitvergrote, driedimensionale versie van details op schilderijen. Kinderen mogen erop klimmen. Een 3D virtual reality-bril dropt de bezoeker in Rubens' atelier.

De app van het KMSKA gidst de kunstliefhebber, desgewenst in vier talen, door de vele zalen. *Blinde Bart* is een blinde medewerker van het museum die je misschien vraagt om hem een schilderij te vertellen. Wie weet leert hij je nog beter te kijken en vooral te zien. De 22 'artists-in-residence', uit diverse disciplines, hebben de opdracht 'the go-between' te zijn tussen oude en nieuwe meesters. Ze zijn afwisselend actief aanwezig tijdens de nocturnes op donderdagavond. Bezoekers krijgen inzicht in het beeldendepot en het restauratie-atelier.

Tijdelijke exposities hebben een eigen ruimte. Een bezoek daaraan is steeds geïntegreerd in het ticket. Momenteel tot 3 september 2023: *The making of*: historiek van gebouw en verbouwing. Fotografe Karin Borghouts volgde de transformatie vanaf de eerste sloopwerken tot de afwerking.

Boy&Erik
StappaertsFoto@CRS

Beeldendepot
Foto: @CRS

Make-over mozaïek en tuin

Marie Zolamian (Beiroet, 1975) ontwierp een intrigerend mozaïek bovenaan de trappen, een welkomstapijt in steen. Het atelier Mosaico di Due zorgde voor de uitvoering. Een toertje rondom het gebouw laat niet alleen de historische tuin in een nieuw jasje ontdekken maar ook menig kunstwerk. Het ontwerp van de groene ruimte is van Team Van Meer. Ook de waterspiegel, een kunstwerk van Christina Iglesias, op de Leopold De Waelplaats voor het KMSKA deelt in de heropleving van de museumsite. Een ingang op straatniveau verlaagt letterlijk en figuurlijk de drempel naar het statige gebouw.

Foto: KMSKA

Met een knipoog naar de Madonna

Naast een bibliotheek en museumwinkel is er een stijlvol café/restaurant. Iedereen is er welkom, met of zonder museumticket. De naam verwijst naar de sublieme Madonna van Jean Fouquet in het museum, die nu al in Antwerpen de status van Mona Lisa heeft.

<https://kmska.be/nl>

Madonna omringd, J. Fouquet
Foto: KMSKA

VJV-LID STELT ZICH VOOR

Carlo Ultee

Carlo Ultee woont in gemeente Sluis.
Hij schrijft en fotografeert voor Zeeuwse, Vlaamse en Nederlandse tijdschriften.

'Verdwenen Zwinhavens' brengen middeleeuwen tot leven én op je bord!

Hoe graag zouden we eens in het verleden willen kijken. Zien hoe het er in de middeleeuwen uit zag aan het Zwin, die doorliep tot in Brugge. De fietstocht "Verdwenen Zwinhavens" maakt dit mogelijk. De Zwingeel is verzand en verdwenen maar komt terug tot leven. Via gratis te gebruiken virtual reality kijkers (VR) beleef je de wereldhavens die langs het Zwin lagen.

Net buiten Sluis kun je zo prachtig zien hoe het Zwin en de haven er rond 1400 uitzagen. Kijk met verbazing naar de voorbij varende zeilschepen en galjoenen. Ontdek onderweg relictten in het landschap, voorwerpen en gebeurtenissen uit de Zwinstreek in die tijd. Van kruiken uit verre regionen die hier werden opgegraven, over zeeslagen en ballaststenen.

Cocktail met makreelextract

Tevens kan je langs de fietsroute én in de Zwinstreek ook écht van de middeleeuwen gaan proeven. Letterlijk! De Foodarcheoloog Jeroen van Vaerenbergh experimenteerde met mythische paradijskorrel, Syrisch rozenwater, Scandinavisch gebak, masteluinbloem, kruidig bier, vergeten Noordzeevis, gezouten citroenen en tal van andere producten die tijdens de middeleeuwen in de Zwinstreek geconsumeerd werden.

Samen met 30 horeca-ondernemers, streekproducenten, ijsjesmakers en brouwers bedacht hij nieuwe hedendaagse creaties met middeleeuwse ingrediënten - van middeleeuwse broden met biergist over confituren met specerijen tot ijsjes met een citrustoets of - voor de durvers - een cocktail met makreelextract. Zo heerlijk gevarieerd smaken de middeleeuwen!

www.verdwenen-zwinhavens.be

VJV-LEDEN STELLEN ZICH VOOR

Gerrit Comhaire

Radiomaker, boekenrecensies bij Topradio

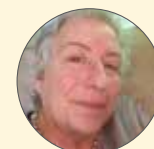
Eddy Van Geel

Radiomaker bij Radio Radiva

Nieuw lid

Anne Tilmont

Gefilosofer over het hedendaags Journaille

Wat is er waar? Eerlijk? Ik weet het niet meer. Wat kan en mag ik nog geloven? Bij berichten over epidemieën, Oekraïne (quid met Zelenski's dure villa's?), Trump of Biden, inflatie, chemtrails, het milieu... e tutti quanti, dan krullen vaak mijn tenen. Op één dag: inflatie in de VS schiet pijlsnel omhoog. Elders: de inflatie is er bedwongen...

➤ Lees het volledige artikel van Anne Tilmont op onze website via de QR-code

Lieven Gorrissen

Na 21 jaar terug op de Poolse brik Fryderyk Chopin

De kranten stonden er vol van – de grote zeilschepen of kathedralen van de zee – meerden weer aan te Antwerpen en men kon ze ook bezoeken van 22 tot 24 juli 2022. Toevallig stond daarbij tot tweemaal toe een grote foto van de Poolse brik Fryderyk Chopin in Gazet van Antwerpen. Reden om vrijdag nog eens te gaan kijken...

➤ Lees het volledige artikel van van Lieven Gorrissen op onze website via de QR-code

VLAAMSE JOURNALISTEN VERENIGING
opent deuren

© Robin Poortmans

Lid worden?
scan de QR-code

www.vjv.vlaanderen